

ಚಂದ್ರಮಾವು

ಮಕ್ಕಳ ಹಿರಿಯ ಮಾಸಹತ್ತಿಕೆ

ಬಯಮಾನ
ಪಡೆದ ಶಿಕ್ಷಕ

ವಿ ಲ್ಲ ಫಿ

ಕಳಿಸಿದವರು :
ಪಿ. ರಾಯಪ್ಪ ಬಸ್ತಿ, ಕಣಬರಗಿ

ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ ಬರಲಿದೆ!

ಸಂಸ್ಥಾನದ ಪ್ರಮುಖ ಕೇಂದ್ರಗಳ ನಿಮ್ಮ ನೆಚ್ಚಿನ ಚಿತ್ರಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿ
ಜೂಸಿಟೆರ್ & ಸಂಗೀತಾರವರ

ಜ ಮಿಾ ನ್ ದಾ ರ್

(ತ ಮ ಳು)

ಮಾಧುರಿದೇವಿ ★ ಎಸ್. ಎ. ನಟರಾಜನ್ ★ ಎಂ. ವಿ. ರಾಜಮ್ಮ

ನಿರ್ದೇಶನ:

ಪಿ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣನ್

*

ಸೃಷಿಯೋ:

ಸೆಂಟ್ರಲ್

YASODHARA RELEASE

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ವಿಷಯಗಳು	ಪುಟ	ವಿಷಯಗಳು	ಪುಟ
ಸರಸ್ವತಿ 9	ಅವ್ಯಕ್ತ ಸೇವಕಿ	33
ಸ್ನೇಹಭರ್ಮ 10	ಘಾಟೀ ಸಾಹೇಬ 39
ಡಿಸೆಂಬರ್ ಹೂ 13	ಸುಳ್ಳಿನ ಔತಣ 42
ಅಪೂರ್ವ ಸ್ತಂಭ 17	ಹಗೆತೊಟ್ಟ ಗಡಿಯಾರ 47
ನೆತ್ತಿಯಮೇಲೆ ಕತ್ತಿ 25	ಮುಂಬದಿಯ ಚಿತ್ರ 50
ಶರಣಾಗತಿ 29	ಹಿಂಬದಿಯ ಚಿತ್ರ 51

ಇವಲ್ಲದೆ ಇಂದ್ರಜಾಲ, ತಪ್ಪು ಚಿತ್ರ, ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮೊದಲಾದುವೂ ಇವೆ.

ಮಕ್ಕಳೆಂದರೆ ತಾಯಂದರಿಗೆ ಸಿಹಿ !
ಪೆಪರಮೆಂಟುಗಳು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಿಹಿ !
ಸಿಹಿಯುಳ್ಳ ಪೆಪರಮೆಂಟುಗಳು

ಯವರದೇ

M.A.P. INDUSTRIES
TONDARPET, MADRAS. 21

ಕೆ ನಿ ಮಾ

(ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಸಿನಿಮಾ ಮಾಸ ಪತ್ರಿಕೆ)

ಪ್ರಾರಂಭ ಸಂಚಿಕೆಯು ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 1 ನೇ ತಾರೀಖಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಬಿಡಿಸಂಚಿಕೆ
0-8-0

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ
ರೂ. 6-0-0

ಅಂದವಾದ ಫೋಟೋಗಳಿಂದ, ಆಕರ್ಷಕವಾದ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳಿಂದ,
ಮುದ್ದಾದ ಮುದ್ರಣದಿಂದ ಸರ್ವಾಂಗಸುಂದರವಾಗಿ ಹೊರಟು
ಸಿನಿಮಾ ಪಾಠಕಲೋಕವನ್ನು ರಂಜನೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಿದೆ
ಸಂಚಿಕೆಗಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಏಜೆಂಟರನ್ನು ಕೇಳಿ

ಚಂದಮಾಮ ಪಬ್ಲಿ ಕೇಷನ್ಸ್

ವಡಪಳನಿ

::

ಮದರಾಸು - 26.

ಚಂದಾದಾರರು

ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗಮನಿಸುವುದು

1. ಚಂದಾದಾರರು ನಮಗೆ ಬರೆಯುವ ಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಚಂದಾ ನಂಬರನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಉದಾಹರಿಸಬೇಕು. ಚಂದಾ ನಂಬರು ಇಲ್ಲದ ಪತ್ರಗಳು ನಮ್ಮ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ಬಾರవు.
2. ವಿಳಾಸವು ಬದಲಾವಣೆಯಾದರೆ, ಕೂಡಲೇ ತಮ್ಮ ಹೊಸ ವಿಳಾಸವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಮಗೆ ಬರೆಯಬೇಕು.
3. ಸಂಚಿಕೆಗಳು ಸೇರದಿದ್ದರೆ, ಆಯಾ ತಿಂಗಳು ಗಂ ನೇ ತಾರೀಕಿನೊಳಗೆ ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಅನಂತರ ಬರುವ ದೂರುಗಳು ಗಮನಿಸಲ್ಪಡಲಾರವು.

—ಮೇನೆಜರ್, "ಚಂದಮಾಮ"

ಗ್ರಾಮಫೋನ್‌ಗಳು, ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು, ವಗೈರೆ
ಲಕ್ಷಾಂತರ ಸ್ವಾಕ ಇವೆ. ಕೆಲವು
ಕನ್ನಡಪಟ್ಟಿಗಳು

9 ಪೂರ್ತಿರಾಮಾಯಣ	ಬೆರೆ	27/-
7 ಜಗತ್ಪ್ರಸಾದಿ ಬಸವೇಶ್ವರ	"	21/-
4 ಸತ್ಯಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ	"	12/-
4 ಕೃಷ್ಣಲೀಲಾ	"	12/-
4 ಶ್ರೀನಿವಾಸಕಲ್ಯಾಣ	"	12/-
3 ಪ್ರಹಲ್ಲಾದ	"	9/-
3 ಸಾವಿತ್ರಿ	"	9/-
6 ಜಗನ್ನಾಥನ ಪಿಲ್ಲರಿಕಾರ್ಯ	"	24/-

ಇತರ ನೂರಾರು ಡ್ರಾಮಾಪಟ್ಟಿಗಳೂ,
ರಿಕಾರ್ಡುಗಳೂ ಇವೆ. 8 ರಿಕಾರ್ಡುಗಳಿಗೆ
ಮೇಲ್ಪಟ್ಟಿ ಆಡದೂ ಮತ್ತೆ ಆಡ್ತಾನು
ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಫ್ರೀಡಲಿವರಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ.
ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರಗಳ ಲಿಪ್ಪುಗಳಿಗೆ ಸ್ವಾಂಪು
ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ನಿಗಾ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಸೀತಾಫೋನ್ ಕಂಪೆನಿ ಬೆಂಗಳೂರು-2.

ರೌಂಡು, ಬಾದಾಮಿ, ಕಾಫಿ, ಚಂದ್ರಹಾರ
ಗಳು, 24" ಒಂದೆಳೆಗೆ ರೂ. 11/- ಕರಿಮಣಿ
ಜೈನು 18" 1ಕ್ಕೆ ರೂ. 5/- 800 ದಿಣ್ಣು
ಗಳ ಕ್ಯಾಟಲಾಗು ಉಚಿತ. ಫೋನ್‌ನು 1/-
ರಾಜಾ ಗೋಲ್ಡ್ ಕವರಿಂಗ್ ಕಂಪೆನಿ (ರಿಜಿ.)
ರಾಜಾ ಬ್ರಿಂಗ್ಸ್; ಮಚಲಿಪಟ್ಟಣ.

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿ ರ ಪ್ - ಎ. ಟಿ. ಎಲ್.

ನಿಮ್ಮ ಮುದ್ದು ಕಂದನ ಅಜೀರ್ಣ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು
ತಡೆದು ಆರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡುವ ಅಮೃತಪಾನ.

ತಯಾರಕರು :

ದಿ ಮೈಸೂರು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಅಂಡ್
ಟೆಕ್ನಿಂಗ್ ಲ್ಯಾಬೋರಟರಿ, ಲಿ.,

ಪುಲ್ಲೇಶ್ವರಂ - ಬೆಂಗಳೂರು - ೨

ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಲ್ಲೂ
ದೊರೆಯುತ್ತದೆ

ವ್ಯಾಪಾರದ ಗುರುತು

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿ ರ ಪ್

ನಂ ಬಿ ಕೆ ಗೆ ಅ ಹ್ ತೆ !

ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಟಾಯಿಲೆಟ್ ಸಾಬೂನಿನಲ್ಲಿ

ನೀವು ಎ ನೇ ನು ಗುಣಗಳನ್ನು

ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವಿರೋ ಅವೆಲ್ಲಾ

ಮೈಸೂರು ಸ್ಟಾಂಡಲ್ ಸೋಪಿನಲ್ಲಿ

ಇರುವುವು ಎಂದು ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ.

ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ದೊರಕುವುದು.

ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಸೋಪ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ, ಬೆಂಗಳೂರು.

FOR PLEASANT READING &
PROFITABLE ADVERTISING.

CHANDAMAMA GROUP

(HINDI, TELUGU, TAMIL, KANNADA
MARATHI & MALAYALAM)

EVERY MONTH ADORES
1,20,000 HOMES

AND

ENCHANTS TEN TIMES THE
NUMBER OF READERS
THROUGHOUT INDIA

GROUP PAGE Rs. 450

ENQUIRE :

Chandamama Publications

2 & 3, ARCOT ROAD

VADAPALANI :: MADRAS - 26

ಡೋಂಗರೇ ಬಾಲಾವೃತ

ಇದು ಸೊರಗಿ ಕಡ್ಡಿಯಂತಾದ ಚಿಕ್ಕ
ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನೂ ಪುಷ್ಟಿ
ಯನ್ನೂ ಬಲವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತದೆ.
ಇದರ ಸೇವನೆಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳ
ಹಲ್ಲುಗಳು ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಹೊರ
ಬೀಳಲು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವೇ ಜೀವನ

ಅರ್ಥಾತ್

ವೀರ್ಯನಾಶವೇ ಮೃತ್ಯು !

ವೀರ್ಯನಾಶದ ಕಾರಣ, ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನೂ ದೃಢ
ಕಾಯರಾಗುವ ಗುಟ್ಟನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವ
ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಪುಸ್ತಕ ! ಓದಿ ಧನ್ಯರಾಗಿ !
ಬೆಲೆ : ೩-೦-೦ (ಅಂಚೆ ಸೇರಿ ೩-೮-೦)

ಉದರದ ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು

ಸ್ನಾಯುಬಲ ಸಂವರ್ಧನೆ !

ಹೊಟ್ಟೆಯ ವಿಕಾರಗಳನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸುವ
ಮತ್ತು ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಸ್ನಾಯುಬಲವನ್ನು
ಗಳಿಸುವ ಅನೇಕ ಉಪಾಯಗಳೂ ನೂರಾರು
ಯೋಗಾಸನಗಳೂ ಇದರಲ್ಲಿವೆ.

ಬೆಲೆ : ೨ ರೂ (ಅಂಚೆ ಸೇರಿ ೨-೬-೦)

ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಪುಸ್ತಕಗಳಿವೆ. ಕ್ಯಾಟಲಾಗ್
ನಿಗೆ ಎರಡಾಣಿ ಅಂಚೆಬೀಟಿ ಕಳಿಸಿ.

ಸಮಾಜ ಪುಸ್ತಕಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ

ಅರು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಚಂದಮಾಮ

(ತೆಲುಗು)

....

ಚಂದಮಾಮ

ಬಿಡಿಸಂಚಿಕೆ
0-6-0

ವಾರ್ಷಿಕಚಂದಾ : 4-8-0
ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಗೆ: 8-0-0

(ಕನ್ನಡ)

....

ಚಂದಮಾಮ

ಬಿಡಿಸಂಚಿಕೆ
0-6-0

ವಾರ್ಷಿಕಚಂದಾ : 4-8-0
ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಗೆ: 8-0-0

(ಹಿಂದಿ)

....

ಚಂದಮಾಮ

ಬಿಡಿಸಂಚಿಕೆ
0-6-0

ವಾರ್ಷಿಕಚಂದಾ : 4-8-0
ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಗೆ: 8-0-0

(ತಮಿಳು)

....

ಅಂಬುಲಿನಾಮ

ಬಿಡಿಸಂಚಿಕೆ
0-6-0

ವಾರ್ಷಿಕಚಂದಾ : 4-8-0
ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಗೆ: 8-0-0

(ಮಲೆಯಾಳ)

....

ಅಂಬಿಳಿ ಅಮ್ಮಾವನ

ಬಿಡಿಸಂಚಿಕೆ
0-6-0

ವಾರ್ಷಿಕಚಂದಾ : 4-8-0
ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಗೆ: 8-0-0

(ಮರಾಠಿ)

....

ಚಾಂದೋಬಾ

ಬಿಡಿಸಂಚಿಕೆ
0-6-0

ವಾರ್ಷಿಕಚಂದಾ : 4-8-0
ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಗೆ: 8-0-0

ಚಂದಮಾಮ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್

2 ಡಿ 3, ಆರ್ಕಾಡ್ ರೋಡ್, ವಡವಳನಿ, ಮದ್ರಾಸ್ - 26

ತಲೆ ಹೊಟ್ಟು ಆಗುವುದು
ಅಷ್ಟು ಅಪಾಯವೇ?

ನೂತನ ವಿಶ್ವಕೋಶದ ಪ್ರಕಾರ 'ತಲೆ
ಹೊಟ್ಟು' ಅಂಟುರೋಗವೆಂಬುದು,
ಅದನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ
ವೆಂಬುದು, ಇದರಿಂದ ವಿಕೇತ ತಲೆ
ಆಗಬಹುದೆಂದೂ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಸಹ ತಡೆಗಟ್ಟಬಹುದು
ಮಾತ್ರ, ತಪ್ಪದೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ

Goodly ಗೋಡ್ರೆಜ್
ರಿಪೆಪರ್

ಹೇರ್ ಟಾನಿಕ್

ಇದರಲ್ಲಿ ಜಿ-೧೧ (ಪ್ರಪಂಚ ಪ್ರಸಿದ್ಧ
ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿ; ಯುರೋಪ ಮತ್ತು
ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಗುಣಕಾರವೆಂದು
ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದೆ) ಸೇರಿದೆ.

ತಲೆ ಚರ್ಮಕ್ಕೆ ಇದರಿಂದ ಯಾವ
ಅಪಾಯವೂ ಇಲ್ಲ.

ತಂಪು ಮತ್ತು ಚೈತನ್ಯದಾಯಕ.

ಉಷ್ಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಆದರ್ಶವಾದದ್ದು.

ಇಂ ಡಿ ಯಾ ದ ಲ್ಲೆ ಲ್ಲಾ
ಈ ಮಾದರಿಯ
ಇದೊಂದೇ ಟಾನಿಕ್
ಗೋಡ್ರೆಜ್ ಗೋಪ್. ರಿ.

ಸಂಪುಟ ೯ |

ಕನ್ನಡದ ೧೯೫೨

[ಸಂಚಿಕೆ ೨]

ಸ ರ ಸ್ವ ತಿ

ಸರಸಜಾನನಿ ದೇವಿ ಬಾಲೆಮ್ಮಬಳಿಗೆ
ವರಮ ಹರುಷವನಿತ್ತು ಬಾ ನಮ್ಮ ಇಳಿಗೆ.

ರಕ್ಷಿಸೆಮ್ಮನು ಸಕಲ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಕೊಟ್ಟು
ಆಕ್ಷರವ ಕಲಿಸಮಗೆ ಬಲು ಪ್ರೀತಿಯಿಟ್ಟು.

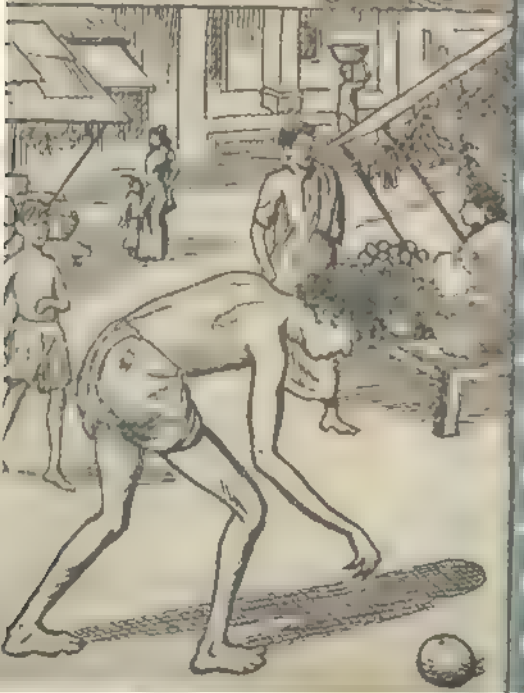
ಸ್ವರ್ಗ ಸುಖವನು ಕರುಣಿಸೆಂದು ಬೀಡುವೆವು
ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಸೆನುತ್ತ ನಿನ್ನ ಹಾಡುವೆವು.

ತಿಳಿತಿರುಗಿ ನಿನ್ನ ಕರೆಯುವೆವು ಗುಣವತಿಯೇ
ವರಗಳನು ಕೊಡು ನಮಗೆ ಬಾ 'ಸರಸ್ವತಿ' ಯೇ!

ಬರೆದವಳು: ಕಾಣ ಸರಸ್ವತಿ.

ಸ್ನೇಹದ ಮರ್ಮ

ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿರುವ
ಹುಡುಗರ ಜತೆಯೊಂದಿತ್ತು
ಬುದ್ಧಿ ತಿಳಿದಾಗಿದ್ದಾ ಇಬ್ಬರ
ಜತೆಯೂ ಹೊಂದಿತ್ತು.

ಹೆತ್ತವರಾದೋ ಅದುಗೊತ್ತಿಲ್ಲ
ಮನೆಯೂ ಮಠವೇನಿಲ್ಲ
ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಒತ್ತಿಗೆ ಗತಿಯೇ ಇಲ್ಲ
ಆದರವರು ಜತೆಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ.

ಅಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುವರು
ಸಿಕ್ಕಿದ್ದನು ತಿನ್ನುವರು.
ಜಿಂದಿ ಜೋರಾಗಳ ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡ
ಉತ್ಸಾಹದಿ ನಲಿಯುವರು.

ಮಳೆಬಿಸಿಲಿಗೆ ಮಾರಗೋಚೆಯ ಬುಡವು
ಎಲ್ಲೆಯೂ ನಿಲ್ಲುವರು.
ಪ್ರಕೃತಿ ಮಾತೆಯ ಮಕ್ಕಳಹಾಗೆ
ಕಾಣಿಸುವರು ಅವರು.

ಅವರನು ನೋಡಿದ ಜನರನುತಿದ್ದರ
"ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮ" ರೆಂದವರ.
ನಾಸ್ತವದಲಿ ಅವರಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿ
ರಲ್ಲ—ಬಲ್ಲವವರ.

ಹುಟ್ಟಿದಾಗಿನಾ ತಬ್ಬಲಿತನವೇ
ಅವರನು ಜತೆಗೊಳಿಸಿತ್ತು.
ಸ್ನೇಹವು ಒಲಿತೂ ಬಿಗಿದೂ ಅಂಟಿ
ಅವರ ಬಂಧಿಸಿತ್ತು.

ಚಳಿಗಾಲದಿ ಒಂದು ದುಕಾಲದಿ
ಎದ್ದರು ಬಲುಹಸಿವಿಂದ,
ಎಲ್ಲೇನಾದರು ದೊರೆವು ಮೋ ಎಂದು
ಕುಡುಕಿದವಾತುರದಿಂದ.

ಬೀದಿಯ ಹಿಡಿದು ನಡೆಯಲು ಅಲ್ಲಿ
ಕಿತ್ತಿಳಿ ಹಣ್ಣೊಂದಿತ್ತು.
ಮೊದಲನೆಯ ಮುಂದೆ ಓಡಿದ ಬೇಗ
ಹಣ್ಣು ಅವನಿಗೇ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು.

ಬೇಗಬೇಗನೇ ಸಿಪ್ಪೆಯತೆಗೆದು
ತಿನ್ನಲು ಅಣಿಯಾದ.
ಅಗಲೆ ತನ್ನ ಜತೆಯಲ್ಲಿರುವಾ
ಕುಡುಗನ ತಾನೆನಿದ.

ಸಣ್ಣವನೆಂಬಾ ದಯದಿಂದೊದನೆ
ಇಡಿ ಹಣ್ಣವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು.
“ಅಯ್ಯೋ ಅವಸರಪಟ್ಟೆನೆ” ಎಂದು
ಕುಸು ಬೇಸರಪಟ್ಟು.

ಸಣ್ಣವನೊಳ್ಳೆವ — ಅರ್ಥ ಹಣ್ಣುನು
ದೊಡ್ಡವಗೂ ಕೊಟ್ಟು.
ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಸಮವಾಗುವಹಾಗಿ,
ಹಂಚಿ ಕೊಟ್ಟನಾ ದಿಟ್ಟು.

ಇತರರು ನಿನಗೆ ಹೇಗಿರಬೇಕೆಂ
ದೆನಿಸುವಿಯೋ ನೀನವರಲ್ಲಿ,
ಅ ರೀತಿಯಲೇ ವರ್ತಿಸಬೇಕೆಂ
ದೀಕತೆ ತಿಳಿಸುವುದಿಲ್ಲಿ.

T.K.

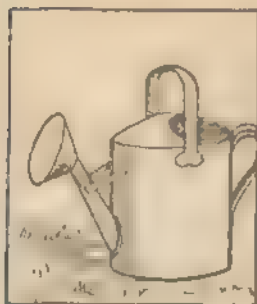
1

2

3

4

5

6

7

8

9

ಇಲ್ಲಿ ಒಂಭತ್ತು ಚಿತ್ರಗಳಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೂ ನಮ್ಮ ಚಿತ್ರ
ಗಾರರು ಒಂದೊಂದು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ತಪ್ಪನ್ನು ನೀವು ಕಂಡುಹಿಡಿಯ
ಬಲ್ಲರಾ? ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಬರುವವರಿಗೆ "ಚಂದಮಾಮ" ನೋಡಿರಿ.

ದಿಸಂಬರ್ ಹೂ

ಹಿಂದೆ ರಷ್ಯಾದೇಶದ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಶ್ರೀಮಂತನು ವಾಸವಾಗಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ 'ಸೋನಿಯಾ' ಎಂಬ ಒಬ್ಬಳು ಮಗಳಿದ್ದಳು. ಸೋನಿಯಾಳ ತಾಯಿ ಅವಳ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲೇ ಸತ್ತು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಅವರಿಂದ ಅವಳ ತಂದೆ ಇನ್ನೊಂದು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಎರಡನೇ ಹೆಂಡತಿಗೆ 'ನದಾಪಾ' ಎಂಬ ಮಗಳು ಹುಟ್ಟಿದ್ದಳು.

ತಾಯಿಗೆ ಸಂತಮಗಳಾದ ಸೋನಿಯಾಳ ಮೇಲೆ ಅಸೂಯೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಬಂತು. ಆ ತಾಯಿಯೂ ಮಗಳೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೊಂಡು ಸೋನಿಯಾಳಿಗೆ ಯಮಯಾತನೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಸೋನಿಯಾಳು ಬಲು ಚೆಲುವೆಯಾದ ಹುಡುಗಿ. ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತೆ. ಮಲತಾಯಿ ಎಷ್ಟುಬಾಧೆ ಕೊಟ್ಟರೂ ತಾಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾ ವಿನಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಸಂತೋಷದಿಂದಲೇ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇದೆಲ್ಲಾ ತಂದೆಗೂ ಗೊತ್ತು. ಗೂತ್ತಿಷ್ಟೂ ಅವನು ಮೌನವಾಗಿದ್ದನು.

ವಸಾದರೂ ವ್ಯಾಜಹುಟ್ಟಿಸಿ ಸೋನಿಯಾಳನ್ನು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರತುಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ತಾಯಿಯೂ ಮಗಳೂ ನಿರ್ಮಯವಿಟ್ಟರು. ಮದುವೆಯಾದ ಆ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ, ಮತ್ತೆ ಮನೆಗೆ ಬಾರದಂತೆ ಅವಳನ್ನು ಅಡಮಾನಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿ ಪಾಕದೇಕೆಂದು ತಂತ್ರಮಾಡಿದರು.

ಅದು ದಿಸಂಬರ್ ತಿಂಗಳು. ಚಳಿಕಾಲ. ರಷ್ಯಾದೇಶದಲ್ಲಿ ಶೀತಕಾಲವೆಂದರೆ ನೆಲನೆಲ್ಲಾ ಮಂಜಿನಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾವುದೊಂದು ಮೊಳಕೆಯೂ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿಲ್ಲ.

ಮಲತಾಯಿ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತ ಸೋನಿಯಾ-ನ್ನು ಕರೆದು, "ಮುದ್ದುಮಗಳೆ, ಒಂದು ಸಣ್ಣಕಲಸ ನೀನು ಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದು ಔಷಧಕ್ಕೆ ಗುಡ್ಡದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಹೂಗಳು ಬೇಕಾಗಿವೆ. ನೀನು ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಆ ಹೂಗಳನ್ನು ತರಬೇಕು. ಬೇಗನೇ ಹೊರಡು" ಎಂದು ಅವರೂಪಡಿಸಿದಳು.

ಸೋನಿಯಾ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಹೊರಟಳು, "ಓಕೆ ತೊಲಗಿತು. ಇನ್ನು ಅವಳು

ಮನೆಗೆ ಒಂದಿರುಗಿ ಬರುವುದು ಸುಳ್ಳು” ಎಂದು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿದ್ದರು ತಾಯಿಯೂ ಮಗಳೂ.

ಸೋನಿಯಾಳು ಹೋಗಿ ಹೋಗಿ, ಅಡವಿ ಗುನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಾಟಿಹಾಟಿ, ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಜಿಬ್ಬವನ್ನು ಸೇರಿದಳು. ಅದು ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಂಕಿನಿಂದ ಮುಳುಗಿಹೋಗಿತ್ತು. ದಾರಿಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ.

ನಂತು ನೋಡಿದಳು. ಕೊಂಚ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ಮಿನುಕು ಮಿನುಕೆಂದು ಒಂದು ಬೆಳಕು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಆ ಬೆಳಕನ್ನು ಗುರುತಾ ಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅದರಕಡೆಗೇ ಸಾಗಿದಳು.

ಅದೊಂದು ಚಳಿಕಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಗ್ನಿ ಪ್ಪಿಕೆ. ಅದರಕುತ್ತೂ ಕೆಲವು ಗಂಧುಸಮ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಚಳಿಕಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿ

ದ್ದರು. ಸೋನಿಯಾ ಪೈರ್ಯದಿಂದ ಅಗ್ನಿಪ್ಪಿ ಕೆಯಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ ವರನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದಳು.

ಅಲ್ಲಿ ಹನ್ನೊಂದುಮಂದಿ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ವಕ್ರದಲ್ಲಿ ಎತ್ತರವಾದೊಂದು ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ, ಒಬ್ಬ ಮುದುಕರಾಜನು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕಿರೀಟವನ್ನೂ, ಕೈಯಲ್ಲಿ ರಾಜದಂಡ ವನ್ನೂ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿದ್ದನು. ಸೋ ನಿಯಾ ಮಾಡಿದ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಅವನೇ ಸ್ವೀಕರಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರುವ ಹನ್ನೊಂದುಮಂದಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಅವಳನ್ನು ಕುರಿತು “ಮಗಳೇ, ನೀನು ಯಾರಮ್ಮ? ಮಾನಸರು ಬರಲಾರದ ಈ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಈ ಆಸರವಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ, ಕೆಲಸವಿರುವ ನಳಂತೆ ನೀನೇಕೆಬಂದಿ? ಇಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಏನು ಕೆಲಸ?” ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕೇಳಿದನು. ಅವಳೇನೋ ಹೇಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ ವುನು ಅವನೆಂದ : “ನಾವು ತಿಂಗಳುಗಳನ್ನು ಪಾಲಿ ಸುವ ರಾಜರು. ಜನನರಿ, ಬ್ರವರಿ, ಮೊದಲಾದವು ನಮಗೆ ಸಮ. ವರ್ಷಕ್ಕಿರುವ ಹನ್ನೆರಡು ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಅಧಿಸತಿಯಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. ಈಗ ಆ ಸಿಂಹಾಸನದಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿರುವವರು ದಿಸೆಂಬರ್ ಮಹಾರಾಜರು” ಎಂದು ಅವಳಿಗೆ ವಿವರಿಸಿದನು.

ಸೋನಿಯಾಳು ಆ ದಿಸೆಂಬರ್ ಮಹಾ ರಾಜನನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿದಳು. ಆ ಅಗ್ನಿ

ಪ್ರೀತಿಯ ಬೆಳಕಿನ ಕಾಂತಿಗೆ ಬಂಗಾರದ
ಜೊಂಬೆಯಂತೆ ನಿಂತಿರುವ ಆ ಬಾಲಿಕೆಯನ್ನು
ಡಿಸೆಂಬರ್ ರಾಜನೂ, ಚಿನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿದನು.
ಅವಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕಿರುನಗೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದರೂ
ಮುಗ್ಧತೆಯೂ ದೈನ್ಯತೆಯೂ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರು
ವುದನ್ನು ಅವನು ಗ್ರಹಿಸಿದನು.

ಅವಳ ಕರುಣ ಕತೆಯ ನೆಲೆಲ್ಲಾ ಡಿಸೆಂಬರ್
ರಾಜನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು. ಒಳಕ ಅವಳನ್ನು
ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸುತ್ತ ಸಿಂಹಾಸನವೇರಿದು
ಬಂದು, 'ಜೂನ್' ರಾಜನನ್ನು ಸಿಂಹಾಸನ
ನೇರುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು.

ಜೂನ್ ರಾಜನು ಗದ್ದುಗೆಯನ್ನೇರಿ ಒಂದು
ಬಾರಿ ಆಜ್ಞಾಪುನಕವಾಗಿ ದಂಡನನ್ನು
ಬೀಸಿದನು. ಆ ತ್ವಣನೇ ಆ ಬೆಟ್ಟದನೇಲಿನ
ಮಂಜು ಕರಗಿ ಮಾಯವಾಗಿ ಕೋಯಿತು.
ನೋಡ ನೋಡುತ್ತಿರಲು ನೆಲವೆಲ್ಲಾ ಹಚ್ಚ
ಹಸುರುಗಳಿಂದ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಚ್ಚವಾಗಿ ಕಂಗೊಳ
ಸಿತು. ಗಿಡಬಳ್ಳಿಗಳು ಮೊಳೆತುವು. ಚಿಗುರು
ಗಳು ಕಳಕಳಿಸಿದುವು. ಹೂಗಳರಳಿದುವು.
ಹೆಣ್ಣು ಕಾಯಿಗಳಿಂದ ಮರಗಳು ತುಂಬಿ
ಹೋದುವು.

ರಾಜನ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಸೋ
ನಿಯಾ ಅವರಿಮಿತವಾದ ಸುತ್ತೋಷದಿಂದ,
ತನ್ನ ಉಡಿ, ಮಡಿ, ಹಿಡುಗಳ ತುಂಬ ಹೂವು
ಗಳನ್ನು ಕೊಯ್ದು ಕೊಂಡಳು. ಹೂವುಗಳನ್ನು
ಸೃಷ್ಟಿವಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಮನೆಗೆ
ಹೋಗಿ ಮುಟ್ಟುವವರಿಗೆ ಅವು ಬಾಡಿಯೋಗ

ದಂತೆಯೂ ರಾಜನು ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು.
ಹೀಗೆ ಸೋನಿಯಾಳ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ತೀರಿಸಿ
ಜೂನ್ ರಾಜನು ಗದ್ದುಗೆಯಿಂದ ಇಳಿದು ಅಗ್ನಿ
ಪ್ರೀತಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು.

ಒಡನೆಯೇ ಡಿಸೆಂಬರ್ ಮನಾರಾಜನು
ಯಥಾವಸ್ಥಾಕಾರವಾಗಿ ಸಿಂಹಾಸನವೇರಿದನು.
ಕೂಡಲೇ ಮೊಳೆತ ಮೊಳಕೆಗಳು, ಹೂ,
ಚಿಗುರು, ಹೆಣ್ಣು, ಕಾಯಿ ಮೊದಲಾದುವೆಲ್ಲಾ
ಮಾಯವಾಗಿ, ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನೂ ಮೊದಲಿ
ನಂತೆಯೇ ಮಂಜುಬಂದು ಕವಿದುಕೊಂಡಿತು.

ಆ ತಿಂಗಳ ಮೊರೆಗಿಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಸೋನಿಯಾ
ಕೃತಜ್ಞತೆವೇ ಅಲ್ಲೆಂದವೊಲಾಯಿತು. ನೆಲವಾಗಿ
ಮನೆಗೊಂದು ಸೇರಿದಳು. ಅವಳನ್ನು ಕಂಡು
ತಾಯಿಗೂ ಮಗಳಿಗೂ ಆತ್ಮಾರ್ಪಮಃ!

ಅವಳು ಬಹಳ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯ

ಚಂದಮಾಮ

ವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದುವನ್ನು ಸೋತಿ
ಆವರಿಗೆ ಆಶೂಯೆಯುಂಟಾಯಿತು.

“ಈ ಹೂಗಲನ್ನು ಎಲ್ಲಿಂದ ತಂದಿ?” ಎಂದು
ಅವರು ಗದರಿಸಿ ಕೇಳಿದರು. ಸೋಸರೂ
ದಿನೂ ಮುಚ್ಚುನುರೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಎಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಾಂತ
ವನ್ನೂ ಹೂಸುರಿದವನಿಗೆ ಹೇಳಿ ದಿಟ್ಟಿಲ್ಲ.

ಅನುರೂಪವಾಗಿರುವ ಈ ಬಗೆಯ ಅಸಾ
ಲದ ಹೂವುಗಳನ್ನು ತಾನೂ ತಿರುನೆಂದು
ನಡೆಸಾ ಹೊರಟಳು. ಬಹಳ ಶ್ರಮಬಿಟ್ಟು
ಈ ಬಿಟ್ಟು ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿದಳು. ಇನ್ನೆಕೆ
ಕೂಡಾ ಅಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಪಿಯ ಬೆಳಕೂ, ಅದರ
ಮಕ್ಕೂ, ಕುಳಿತಿದವರಾದರೂ ಕಾಣಿಸಿದರು.

అవకాశమును అవకాశము నాకాశము
దను. అదేకే అవకాశ "దేవగ్రామము
మయ్యదేవగ్రామము! నన్నగ్రామము నీ
గ్రామము" ఎందుకాకాశమునందు ముందే
అదే అవకాశము.

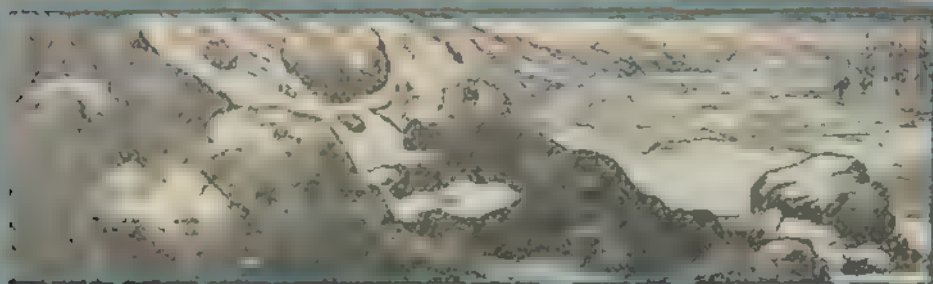
ಅಷ್ಟವಲ್ಲಿ ರಾಜನು ದಂಡನನ್ನು ಬೀಸಿ
ದನು. ಎಲ್ಲಿದಲೋ ದಧವಧನೆ ಹಿಂದು
ಗಟ್ಟಿಗಳು ಅವಳಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರು. ಅವಳು
ಹಿಂದುಮೂಳಗೆ ಮುಳುಗಿಹೋದಳು.

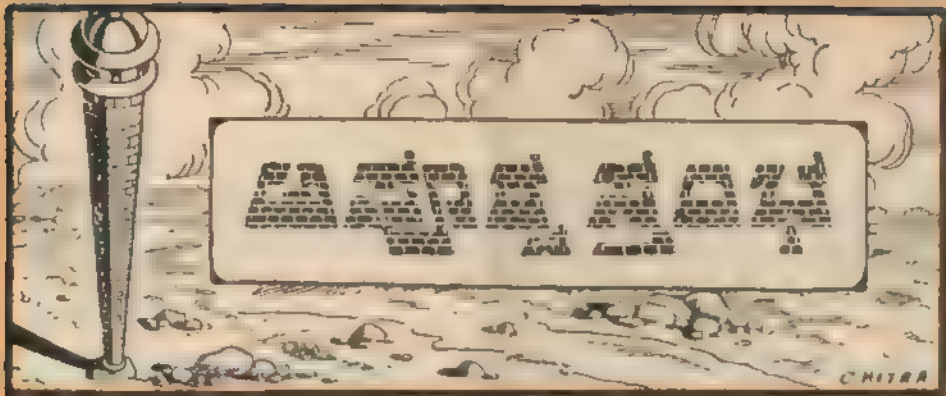
ಅನಳಕಾಯಿ, ಎಷ್ಟುದಿನಗಳಾದರೂ
ಮಗಳು ಬಾರದ್ದು ನೋಡಿ, ತಾನೇ ಅವಳನ್ನು
ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೊರಟಳು.

ಅನುಕೂಲ ಶ್ರಮವನ್ನು, ಅಜಿಚ್ಛಿವನ್ನು ಸೇರಿಸಲು. ಆ ರಾಜರು ಮಾಡಿದ ಕುತಲಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಇವಳುಕೂಡಾ ವಿಕಟವಾಗಿ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದಳು. ಕೂಡಲೇ ಮಗಳಿಗೆಂದ ಗತಿಯೇ ಅವಳಿಗೂ ಒದಗಿತು. ವಾಯಿಯೂ ಮಗಳೂ ಮಂಜಿನೊಳಗೆ ಕಾಣದೆಹೋದರು.

ತಾಯಿಯೂ ತಂಗಿಯೂ ತಿರುಗಿ ಬಾರದ್ದು
ನೋಡಿ, ನೋಡಿಯೂ ಅವರನ್ನು ಹುಡು
ಕುತ್ತಾ, ಆ ಬೆಟ್ಟದವೇ ಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಳು.
ತಿಂಗಳ ರಾಜರನ್ನು ಕಂಡಳು. ಅವಳಿಗೆ
ಮೊದಲೇ ಒಲಿದಿದ್ದ ಆ ತಿಂಗಳ ರಾಜರು, ಅವಳ
ಜೋಡಿಕೆಯನ್ನು ಮುನ್ನಿಸಿ, ತಾಯಿಯನ್ನೂ
ತಂಗಿಯನ್ನೂ ಮಂಜಿನೋಳಗಿನಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸಿ
ಕೊಟ್ಟರು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ನೋಡಿಯಾಳಮೇಲೆ
ಅತ್ಯಂತ ವ ಮುಕೆಯುಳವರಾದರು.

ತಿಂಗಳವಾಜರು ಮೋನಿಯಾಳ ಗುಣ
ಗಳಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ, ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಆ ಹೂ "ಡೀಸೆಂ
ಬರ್ ಹೂ" ಎಂದು ಈಗಲೂ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿದೆ.

8

[ಕೇವಲವನ ಸುಖವಾ, ಕೇವಲವನ ದೇಗೋ ಅಪೂರ್ವವನವನ್ನು ಮುಂದೂ, ಅಕ್ಕವನಾಗಿ ಅ ಭವನವು ಮುಖವಾಗಿ. ಅವನ ಮನವಾರವೆಲ್ಲಾ ಶಕ್ತಿಗಾಗಿ ಹೂರಿ ಮೂಡಿದ್ದೂ, ಕಡಗೆ ಅವನು. ಭೃಗುವನ್ನ ಜಡವೆ ವರ್ತಮಾನವು ಕೊನೆಗಾಲ್ತಿ ಉರಿಕಾಣದೆ ನಿಂತದ್ದೂ ಕಳೆವ ಸುಖವೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ಒಡ್ಡು ರ್ತಮಾನೆ" ಅಮೇಲೆ |

ವಿನಾದರೂ ಸರಿ, ಆಚೆಯ ದಡವನ್ನು ಸೇರಿ, ಅಲ್ಲಿಕಾಣುವ ಆ ದೇವಾಲಯವೇನೋ ಕಿಳವೇ ತೀರಬೇಕೆಂದು ಹುಟುಹಿದ ಶಕ್ತಿಸಿಂಹನು, ಮತ್ತೆ ಆಶೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದನು. "ಸುಮ್ಮನೆ ಅನವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಈ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ನಾನು ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೆ ಇನ್ನೇನಿದೆ?" ಅದ್ದರಿಂದ ಕೊಂಚವಿನ ತಡವಾಪರೂ, ಇನ್ನೊಂದು ಸುಲಭವಾದ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸೇರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಕೊಂಡನು. ಹೀಗೆ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡು ಶಕ್ತಿಸಿಂಹನು ಹಿಂದಿರುಗಿ, ತಾನು ಮುಂಬವ ವರ್ತಮಾನಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಟ್ಟಿ ಕೆಳಕ್ಕೆ

ಬಂದನು. ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಅವನ ಕುದುರೆ ಎಲ್ಲಿದೆ? ಅವನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಮುರಿಬಂದಾಗ ತನ್ನ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಕೆಳಗೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದನು. ಅದು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೋ ಎನ್ನೋ, ಈಗ ಅಲ್ಲಿ ಇರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಏನು ಮಾಡುವುದೆಂದು ತೋರದೆ ಶಕ್ತಿಸಿಂಹನು ಕಾಲು ನಡಿಗೆ ಯಿಂದಲೇ ಹೊರಟನು.

ಇನ್ನೀಗ ದೇವಸಿಂಹನ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನೋಡೋಣ:

ದೇವಸಿಂಹನು ತಿರುಗಿ ತಿರುಗಿ ತನ್ನ ಭವನ ವನ್ನು ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ ಭವನವು ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಕೆಳಗಮಾತ್ರ

'ಜಂದಮಾಮ'

ಹೋದ ವಿಮಾನದ ಕಡೆಗೇ ನೋಡುತ್ತಾ ಅವರು ನಿಂತೇಬಿಟ್ಟರು.

ದೇವಸಿಂಹನ ವಿಮಾನವು ಹೋಗಿ ಹೋಗಿ, ಒಂದು ಎತ್ತರವಾದ ಪರ್ವತದ ಮೇಲಿರುವ ಒಂದು ದೇವಾಲಯದ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿತು. ಈ ಮೊದಲು ಕತ್ತಿಸಿಂಹನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದ ದೇವಾಲಯವೇ ಅದು!

ವಿಮಾನವು ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತು ದೇಶದ, ಆ ಮಹಿಮೆಯ ಮುದ ಕಿ ದೇವಸಿಂಹನ ಮುಂದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ದೇವಸಿಂಹನ ಅರ್ಪಣಕ್ಕೆ ಮೇರೆಯೇ ಇಳಿದು ಕೊಡಲು. ಈ ವಿಚಿತ್ರವೇನೆಂದು ಅವನು ಆ ವಸ್ತುವನ್ನು ಕೇಳಬೇಕೆನ್ನುವುದರೊಳಗೆ ಅವಳು ಅವನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ದೇವಾಲಯದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿದಳು.

ಒಳಗೆ ಹೋದಮೇಲೆ ದೇವಸಿಂಹನು ಕೇಳಿದ: “ಅವ್ವಾರ್ವವಾದ ನಮ್ಮ ಭವನವು ಎನಾಯಿತು? ಈ ದೇವಾಲಯವೇನು? ಇನ್ನು ದೀಪ್ತ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮಾರದೇ ಇದ್ದ ವಿಮಾನವು, ಕುದಿನ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳದೆ ಅಡತಿದಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು?” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದನು.

ಈ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೂ ವೃದ್ಧಿ ಒಂದೇ ಉತ್ತರವಾಗಿ “ನೀನು ಕೇಳಕೂಡದು, ಅಲ್ಲಿ ಗಿಂತ ಇಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇ ಸುಖವಾಗಿರಬಹುದು, ಅದರ ಕೊಂಚಕ್ಕೂ ನೀನು ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಕೊರಗಿ ಹೋಗಕೂಡದು. ಅದರಿಂದ

ಮಂತ್ರಿಯೂ ಆಸ್ಥಾನವೈದ್ಯನೂ ಇದ್ದರು. ಈ ಮಾಯ ದೇವಸಿಂಹನಿಗೆ ಆಘಾತಗಳೇ ಇಲ್ಲ. ಭವನವು ಎನಾಯಿತು? ಕೆಳಗೆ ಕೋಗಿ ಅವರನ್ನು ಮಾತಾಡಿಸಿ ನೋಡೋಣವೆ? ಆಗೇನಾದರೂ ತಿಳಿದೀತೆ? ಅದುಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾವದಾರಿಯೂ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಸಿದ್ಧವಾದನು. ಅದರ ವಿಚಿತ್ರ! ಆ ಮಾಯವಿಮಾನವು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುವದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

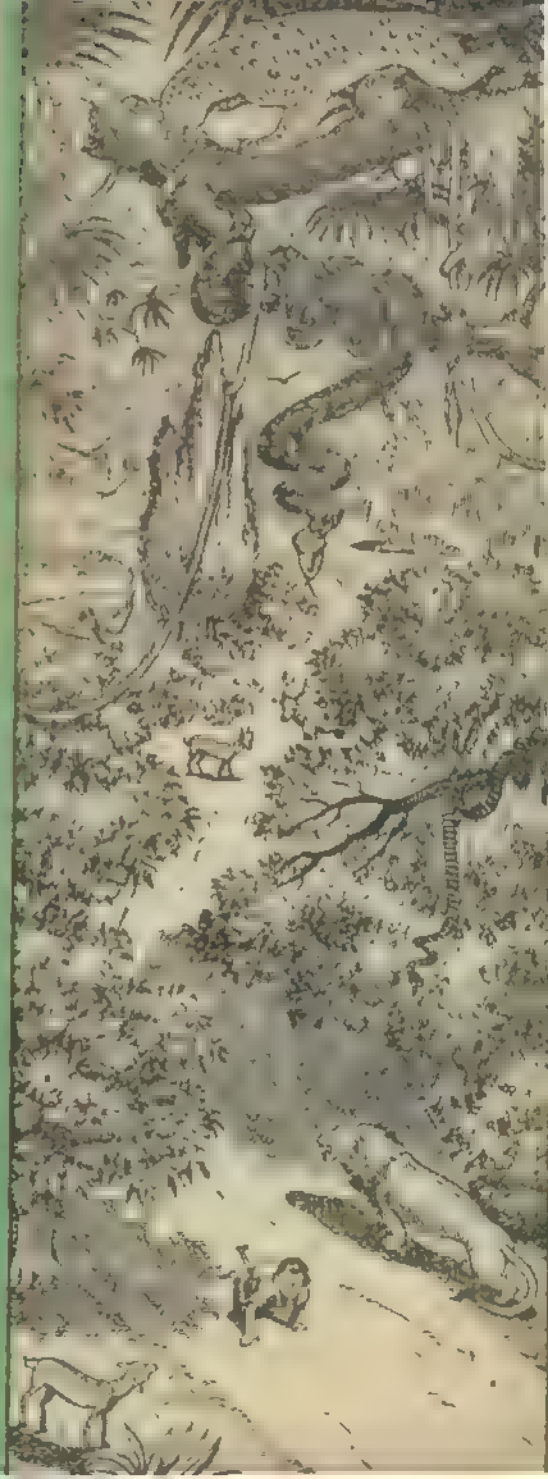
ಈ ಬಾರಿ ಹೇಗಾದರೂ ದೇವಸಿಂಹನಿಗೆ ನಂಬಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಅವನನ್ನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಕರೆಸುವ ಬೇಕೆಂದು ತುಂಬಾ ಆಶೆನುಟ್ಟಿದ್ದ ಮಂತ್ರಿಯೂ ವೈದ್ಯನಿಗೂ ಒಕಳ ಬೇಸರವಾಯಿತು. ತಮ್ಮನ್ನು ದೂಡಿಕೊಂಡು

ಇಲ್ಲಿಯೇ ಸುಖವಾಗಿ ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡಿ
ಕೊಂಡಿರು. ನಾನು ಆಗಾಗ ಒಂದು ನಿನ್ನನ್ನು
ನೋಡುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು
ಹೇಳಿ ಸುಮ್ಮನಾದಳು.

ದೇವಸಿಂಹನು ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಆ
ವೃದ್ಧಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಏಮಾನವನ್ನು ಕೈಗುಲ್ಲಿ
ಕೂಡಿದು ಮೆದೆಯಾಗಿ ಮಾಡಿದಳು. ಏಮಾ
ನವು ಮುದುಡಿಯಾಗಿ ಗುಂಡಾಗದೊಂದು
ಬಂತಿಯಾಗಿ ಮೂವತ್ತೈತು. ಆ ಬಂತಿಯನ್ನು
ಅವಳು ದೇವಸಿಂಹನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು "ಇದನ್ನು
ಭದ್ರವಾಗಿ ಅಡಗಿಸಿ ಇಟ್ಟುಕೋ" ಎಂದು
ಹೇಳಿ ಮಾಯವಾದಳು.

ವೃದ್ಧಿ ಕೋದಮೇಲೆ ದೇವಸಿಂಹನು
ಮೆಲ್ಲನೆ ಆ ದೇವಾಲಯವೆಲ್ಲಾ ತಿರುಗಾಡಿ
ನೋಡಿದ. ಹೊರಗಿನಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಅದು
ದೇವಾಲಯದಂತಿದ್ದರೂ, ಒಳಗೆ ಎಂದೋ
ಚಿತ್ರನಿಚಿತ್ರಗಳಿದ್ದವು. ಒಂದುಕಡೆ ವಿದವಿಧ
ವಾದ ಪಕ್ಷಿಗಳು "ಕಿಲಕಿಲ ವಿಸ್ಕುತ್" ಹಾರು
ತ್ತಿದ್ದವು. ಇನ್ನೊಂದುಕಡೆ ಜಿಂಕೆ ಮೊದಲಾದ
ಪ್ರಾಣಿಜಂತುಗಳಿದ್ದವು. ಇನ್ನೂ ಒಳಗೆ
ಹೋದಾಗ ಭಯಂಕರವಾದ ಸಸ್ಯಗಳು
ಭುಸುಗುಟ್ಟುತ್ತ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡು
ತ್ತಿದ್ದವು. ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ "ಗಾಂಠು,
ಗಾಂಠೆ" ಎಂದು ಗರ್ಜಿಸುತ್ತ ಹುಲಿಗಳೂ ಸಿಂಹ
ಗಳೂ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದವು.

ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ದೇವಸಿಂಹನು
ಭಯಪಡಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದು

“ಆದೋಣ, ಬರುತ್ತಿಯಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

“ಅತುರಾ, ಅದರೆ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನೀನು ಓಡಲಾಯಿಷ್ಟೆ?” ಎಂದು ಆ ಹುಡುಗ ದೇವಸಿಂಹನ ಕಾಲನ್ನು ಕನಿಕರದಿಂದ ನೋಡಿದನು.

ಇಷ್ಟು ದಿವಸ ಆಟಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕುಂಟು ಗಾಲಿನ ಸಂಗತಿಯನ್ನೇ ದೇವಸಿಂಹನು ಮರೆತಿದ್ದನು. ತಾನು ಕುಂಟನೆಂಬ ಯೋಚನೆಯೇ ಅವನಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದರೆ ಈಗ ಈ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಲೇ ತನ್ನ ಕಾಲಿನ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತು. ಅದರೊಂದಿಗೆ ದುಃಖವೂ ಹೊರಳಿಕೊಂಡು ಬಂತು.

ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ಹುಡುಗ—“ಯಾಕೆ ಅಳುತ್ತಿ? ಸರವಾಯಿಲ್ಲ, ಬಾ, ಆದೋಣ” ಎಂದು ದೇವಸಿಂಹನನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿದನು. ಆಗಿನಿಂದ ಆ ಹುಡುಗನೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ದೇವಸಿಂಹನು ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದನು.

ಹೀಗಿರಲು ಒಂದು ದಿನ ಆ ವೃದ್ಧ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಬಂತಿಂಪೊಂದಿಗೆ ಅವರು ಆಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಬಂತಿನ್ನೊಂದು ಸಾರಿ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ದಾಟಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಕೊಳೆಯಿತು.

ಭವ್ಯವಾಗಿ ಅಡಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಆ ವೃದ್ಧ ಆ ಬಂತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನಲ್ಲ? ಅದು ಹೀಗೆ ಹೋದದ್ದು ನೋಡಿ

ಅವರ ವಸ್ತುಗಳಂತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು, ಅವುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ತಿರುಗಾಡಿದನು. ಅದರ ಮೇಲೆ ನೋಡಿದರೆ, ಅವುಗಳ ಕೂಡಾ ದೇವಸಿಂಹನ ತುಟಿಗೆ ಹೋಗುವ ತಮ್ಮ ಸಾಡಿಗೆ ತಾವಿದ್ದವು.

ದೇವಸಿಂಹನು ಈ ವಿಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಹೂವಿನ ತೋಟವು ತೋರಿತು. ಅವರ ಸಮೀಪ ದೇವಸಿಂಹನ ಈಗ ಸುಖವಾದ ಹುಡುಗನೊಬ್ಬನು ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ಆಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಈ ಹುಡುಗನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ದೇವಸಿಂಹನಿಗೆ ಹೊಸ ಮೆರವಣಿಗೆ ಬಂತು. ಆ ಹುಡುಗನು ಯಾರೊಂದುಕೂಡಾ ಅವನು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಚರಚರನೆ ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ

ದೇವಸಿಂಹನು ಬಹಳ ದುಃಖಿಸಿದನು. ಜತೆ ಹುಡುಗ—“ಹೋದರೆ ಹೋಗಲಿ. ಇಷ್ಟೊಂದಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ ದುಃಖಿಸೇಕೆ? ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಲು ನೋಡಿದನು.

ವೃದ್ಧ ಹೇಳಿದ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರೆ, ತನ್ನ ಅಜಾಗರೂಕತೆ ಕೂರ ಗಾಳಿ ಹೋಗುವುದೆಂದು ದೇವಸಿಂಹನಿಗೆ ನಾಚಿಕೆಯಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಬಂತಿಯ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಅಸ್ವಕ್ರೇ ಬಿಟ್ಟು, ಎಂದಿನಂತೆ ಆ ಹುಡುಗನ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಆಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಕೆಲವುದಿನಗಳು ಕಳೆದುಹೋದುವು. ಶಕ್ತಿ ಸಿಂಹನು ಅತ್ಯಂತ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತ ದೇವಾಲಯದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ಪಾತಾಳವಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಬದುಕಿಬಿಟ್ಟನು. ಆಗ ಹುಡುಗರು ಬಿಡುಗಡೆ ಆಗಿ ಬಂತಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಿತು. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ತಿರುತಿರುಗಿ ನೋಡಿದನು. ಅದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ವಿಶೇಷ ಕಾಣದಿದ್ದರೂ, ಯಾವುದಕ್ಕಾದರೂ ಉಪಯೋಗವಾದೀತೆಂದು ಕೊಂಡು ತನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಭದ್ರವಾಗಿ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡನು. ಆಮೇಲೆ ದೇವಾಲಯವಿರುವ ವರ್ತಮನ್ನು ಖರೀದಿಗಡಗಿದನು.

ಸುಲ್ಪಕೂತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಶಕ್ತಿ ಸಿಂಹನು ದೇವಾಲಯದ ಮಹಾದ್ವಾರದ ಬಳಿಗೆ ಬಂದೇ ಬಿಟ್ಟನು. ಅದರ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿತ್ತು. ತೆರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಏನೂ ತೋರದೆ

ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದನು. ಉತ್ತರವೇ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಕಾದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತು ಬಿಟ್ಟನು.

ಆತ್ರ. ಮಂತ್ರಿಯೂ ಸೈನ್ಯವೂ ಕೆಲವುದಿನ ದೇವಸಿಂಹನ ಬದುಕಿಕೆಗಾಗಿ ಎದುರುನೋಡಿ ಕೊಂಡಿದರು. ಆದರೆ ಯಾವ ಸೂಕ್ತವೂ ಕಾಣದೆ ನಿರಾಶೆ ಹೊಂದಿದರು. ಇನ್ನು ಅಲ್ಲಿನರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಮುಂದಿನವೇ ಆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ದೇವಸಿಂಹನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಹೊರಟರು. ಕೆಲವುದಿನ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಶಕ್ತಿ ಸಿಂಹನ ಅಸ್ತಿತ್ವವರಿವಾರವು ಅವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು.

ಆ ಪರಿವಾರದವರಿಗೆ ಮಂತ್ರಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮಂತ್ರಿಯೊಂದಿಗೆ ಆಸ್ಥಾನ

ವೈದ್ಯನೂ ಇರುವವನನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರಲ್ಲಿ
ಚಕಿತರಾದರು.

ಮಂತ್ರಿ ಬಹಳ ದುಃಖವೆಂದೂ, ಅವನು
ಕಣ್ಣಿಗೆ ಎದ್ದರೆ, ಅವನನ್ನು ಪ್ರಾಣಮೊಂದಿಗೆ
ಬಿಡಬಾರವೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾ ಬಂದ ಆ
ವೈದ್ಯನು ಮಂತ್ರಿಯೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರು.
ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿ! ಈಗಲೇ ಮಾಡ
ಬೇಕು? ಅವರ ಮಾನ್ಯವೃತ್ತಿ ಬಗೆಬಗೆಯ
ಯೋಚನೆಗಳ ಮಿಡ್ಡೆಬಾಗಿಗೆ ಬರುತ್ತಿರಾ
ದರು. ಆದರೆ ತಡವಾಗಬಹುದು ಅನುಸಾರವೇನಿ?

ಎಲ್ಲರೂ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಕತ್ತಿಯನ್ನೆತ್ತಿ
ಮಂತ್ರಿಯನ್ನೇರಿ ದೀರ್ಘಕೃತಿ ಬಂದರು.
ವೈದ್ಯನು ಅವರನ್ನು ತಡೆದು, —“ಅವನವ
ನಡೆವೆಂಬ. ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿ ನಿರ್ದೋಷ.
ನಿಜವಾದ ಅಪರಾಧಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಬೇಕು

ಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಾವು ಹೀಗೆ ತಿರುಗು
ತ್ತಿದ್ದೇವೆ” ಎಂದನು.

“ಎದಕ್ಕೆ ಅತ್ತಿಕರು—” ಓಹೋ! ಹಾಗೋ
ಸಂಗತಿ? ಸರಿ. ನಾವೀಗ ಮಹಾರಾಜರಿಗಾ
ಗಿಯೇ ಒಂದಿಷ್ಟೇವೆ. ಶತ್ರುರಾಜನ ಸೈನಿಕ
ಬಂದು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಮುತ್ತಿಗೆಹಾಕಿದೆ.
ಮಂತ್ರಿ ಒಬ್ಬಳ ಅಸಾಯವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಭು
ಗಳು ಎಲ್ಲವನ್ನಿತ್ತಿ?” ಎಂದು ಒಬ್ಬಳ ಆತುರ
ದಿಂದ ಕೇಳಿದರು.

ಮಂತ್ರಿಯೂ ವೈದ್ಯನೂ ಅತ್ತಯಾ
ವಟ್ಟರು. “ಶತ್ರುಗಳು ಮಂತ್ರಿಯವರ? ನಮ್ಮ
ರಕ್ಷಣೆ ಸೇನೆಯಲ್ಲಲ್ಲ ಮಹಿಮಾತು? ಎಂದು
ಗದರಿಸಿ ಕೇಳಿದನು ಮಂತ್ರಿ.

“ಗೃಹಾಧಿಕಾರಿ! ನಮ್ಮ ಸೇನೆಯ ಮೂರು
ಭಾಗವೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮನ್ನು ಹುಡುಕಲಿಕ್ಕಾಗಿ
ಹೋದವೆ. ಮಿಕ್ಕ ಸೈನ್ಯಮಂದಿಯಿಂದ ಪನಾ
ದೀತು?” ಎಂದರು ಅತ್ತಿಕರು.

“ಸರಿ. ಈಗಲೇ ಹೊರಬೋಣ. ಮುಖ್ಯ
ವಾಗಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.”
ಎಂದನು ಮಂತ್ರಿ ಅನೇಕದಿಂದ.

“ನಾಗಾಧಿ. ನೀವು ನಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನದೊಂ
ದಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಂದೇ ಇರಿ. ನಾನು ಇವರೊಂದಿಗೆ
ಹೋದೇನೆ. ವಾಪ್ಪನನ್ನು ಕಳಿಸಬಹುದು ಪ್ರಯ
ತ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದನು ವೈದ್ಯ.

ಮಂತ್ರಿ “ಸರಿ ಎಂದನು. ವೈದ್ಯನು ಅತ್ತಿ
ಕರಹಿಂದೆಯೇ ಹೊರಟನು.

ಚಂದಮಾಮ

ಅಲ್ಲಿ ದೇವಾಲಯದಮುಂದೆ ಕುಳಿತಿಟ್ಟ ಶಕ್ತಿ, ಸಿಂಹನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ತೂಕ ಹಿಕ್ಕಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಟ್ಟುಸಿರು. ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕನಸು ಬಿತ್ತು :-

ತನ್ನ ರಾಜ್ಯವೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪನೆಯಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಇಷ್ಟ ಬಂದವಾಗೆ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಸಂಘಿನಾಂಕ ಶತ್ರು ರಾಜನು ಸೈನ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಬಂದು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಮುತ್ತಿ ಗೆದ್ದನು.

ಶಕ್ತಿ ಸಿಂಹನು ಗಡುಸಿ ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚರವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಆ ದೇವಾಲಯದ ಮುಂದೆ ಮೇಘವಾಣಿ ಇದ್ದು ನೆಲೆ! ಎಲ್ಲಾ ಸ್ವಪ್ನವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಕನಸಿನ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಚಿಂತೆಯಾಯಿತು.

ಶಕ್ತಿ ಸಿಂಹನಿಗೆ ಕನಸಿನ ಮೇಲೆ ಒಂದು ನಂಬಿಕೆ. ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡುಕೊಂಡ ಸವವಿರ ಬಹುದೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಮ್ಮೆ ಹೋಗಿ ರಾಜ್ಯದ ಗತಿ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ಬಾರದಿದ್ದರೆ ಮನಸ್ಸು ನೆಮ್ಮದಿಗೆ ಬಾರದ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇನೆಂದು ಹೊರಟನು. ಎರಡು ದಿನಗಳಿಗೆ ಆ ಗಡ್ಡನನ್ನೆದುರಿಸಿ ಕೆಳಗೆ ಬಂದನು.

ವಿಧಿವಿರಾಜನ ಮುಂದೆ ಶಕ್ತಿ ಸಿಂಹನು ಬಹಳ ಬಳಲಿ ಸೋದನು. ಇಷ್ಟು ದಿನ ಕುದುರೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ದೂರ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದರೂ ಕಷ್ಟವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಈಗ ಕಾಲೆತ್ತಿ ನಡೆಯುವುದೇ ಆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿ

ತಿರುಗಿತು. ಬಲದಿಂದಾಗಿ ಒಂದು ಮರದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಮಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ ಒಂದು ಬಿಟ್ಟಿತು. ಆ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಕನಸು ಕಂಡನು. ಮೊದಲನೆಯ ಕನಸು ಪ್ರಾಕಾರವಾಗಿ ದೂರದಿಂದ ಕನಸು ಕಂಡದ್ದೇ ಮನೋ! ಈಗ ಕನಸಿನ ವಿಶೇಷವೇನೆಂದರೆ, ತಾನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಮೇಲಿನ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಸೇರಿ ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ದೇವಾಲಯದ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದೇ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಬಳಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಇಬ್ಬರು ಸಂಪುಡಗಳು ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ತೋರಿತು. ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತಿರುವ ಹುಡುಗರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ಮೋದವನು ನಾವಂತೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರಿತು.

ಯಾವಾಗ ದೇವಸಿಂಹನು ತೋರಿಬಂದ ನೋ ಆಗಲೇ ಶಕ್ತಿ ಸಿಂಹನು " ಏನಿದು? ನನ್ನ

ದೇವಸಿಂಹ!' ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅವನನ್ನು ಕೈಸಿಡಿ
ಹಿಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗಲೇ ಎಚ್ಚರಿಕೆ
ಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಈ ಕನಸಿನಿಂದ ರಕ್ತಸಿಂಹನ
ಮನೋವೇದನೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು.

“ಎಂತಹ ಕನಸಿದು! ಮನುಷ್ಯವೇತ!!
ನನ್ನ ರಾಜ್ಯದ ರತ್ನವಿನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಡುವುದೇ?
ನಾನು ಕೈಯಾರೆ ಕೊಂದುಹಾಕಿದ ದೇವ
ಸಿಂಹನು ಇನ್ನೂ ಬದುಕಿವಾ ನಯ?” ಎಂದು
ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಒಂದೆಡೆ ವೈರಾಗ್ಯವಿಂದಲೂ,
ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಆಶೆಯಿಂದಲೂ, ಮನುಷ್ಯನು ಆ
ಬಿಟ್ಟದಮೇಲೆ ಕೈ ಹೊರಟನು.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳಿಗಿಂತಾ ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲೆ
ಸೇರಿ, ದೇವಾಲಯದ ಕಡೆಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿವಾಗ
ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿತು. ರಕ್ತಸಿಂಹ
ನಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹವು ಬಂತು. ಅತ್ತ ನೋಡಿವಾಗ
ಒಬ್ಬ ಸಣ್ಣ ಹುಡುಗ ದೇವಾಲಯದ ದೊಳಗಿಂದ
ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಚರಚರನೆ ನಡೆದುಹೋದನು.

ಆ ಹುಡುಗ ಹೊರಗೆ ಹೊರಟ ಕೂಡಲೇ
ದೇವಾಲಯದ ಬಾಗಿಲು ಎಂಬಂತೆ ಮುಚ್ಚಿ
ಹೋಯಿತು. ರಕ್ತಸಿಂಹನು ಆ ಹುಡುಗನ
ಬನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೋಗಲಾರಂಭಿಸಿದನು.

ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಹೋದಮೇಲೆ ಆ ಹುಡುಗ
ಮನಸ್ಸು ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವಂತೆ ತೋರಿತು.
ರಕ್ತಸಿಂಹ ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ “ಹುಡುಗಾ,
ಮನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದ? ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

“ನಾವು ಅಡುವ ಬಂತಿ ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೋ
ಬಿದ್ದುಹೋಗಿದೆ” ಎಂದನು ಆ ಹುಡುಗ.

ರಕ್ತಸಿಂಹನು ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಬಂತಿಯನ್ನು
ತೋರಿತು “ಇದೇ ಮನು?” ಎಂದ.

“ಆ! ಇದೇ!! ಇದೆ!!! ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ
ನನ್ನ ಮಿತ್ರ, ರಾಗಾಲಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ”
ಎಂದನು ಆ ಹುಡುಗ.

“ಮಾಪ, ನಿನ್ನ ಮಿತ್ರನಿಗೆ ಕೊಡೋಣ ನಡೆ”
ಎನ್ನುತ್ತಾ ರಕ್ತಸಿಂಹನು ಆ ಹುಡುಗನನ್ನು
ಆಸಂದದಿಂದ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು, ದೇವಾಲಯದ
ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟನು.

[ರಕ್ತಸಿಂಹನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ದೇವಸಿಂಹನು ತಪ್ಪಿಸಿ
ಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಮನುಷ್ಯನಾದ ಆ
ಮಾತನು ಗತಿ ಮನ್ನಾಸ್ತವ! ಕವಿಗೂ ರಕ್ತಸಿಂ
ಹನಿಗೂ ಸ್ನೇಹವುರ ವರ್ತಮಾನ ಹೋಗುತ್ತ
ದೆಯು. ಅದರಿಂದ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ವಿಚಿತ್ರ
ಸಂಭವಿಸಬಹುದು ಎದುವ ತಿಳಿಸು.]

ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಕತ್ತಿ

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೊಗಲಾಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಮಹಮ್ಮದೀಯ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಹೆಸರು ಬಾಬರ. ಬಾಬರನು ಸಿಂಹದಂತೆ ಬಹಳ ಘೋರಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದ.

ಅದರಲ್ಲಿ 'ನಾನೇ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಹಬ್ಬವಾಗುವುದೆ' ಎಂಬಂತೆ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಏನೂ ಸಾಧಿಸಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಅದನ್ನು ಸಾರ್ವಕಲ್ಯಾಣಗೊಂಡ ಕೂಡಲೇ ಕೊಡಬೇಕು. ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಸುಖವುಂಟಾಗಿಸಬೇಕು. ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾದವನಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಿತ್ರರಿಗಿಂತಲೂ ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಶತ್ರುಗಳಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕೇಡುಂಟಾಗದಂತೆ ಮೋಹಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಬಾಬರನು ಅತ್ಯಂತ ಎದುಗಾರನಾದುದರಿಂದ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಬಲವಾದ ಶತ್ರುಗಳಿದ್ದರೂ, ಅವನು ಕೊಂಚವೂ ಭಯವಡದೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ವಾಲಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಅವನ ಅನುಚರರಲ್ಲಿ ಅಲೀಖಾನ್ ಎಂಬವನೊಬ್ಬನಿದ್ದ. ಅವನು ಪ್ರತಿಸ್ತವ್ಯವೂ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ಭೋಜನವಿಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಕ್ತವಾಗಿ

ಭೋಜನಮಾಡಿ. ಚಕ್ರವರ್ತಿಯನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಏನೇನೋ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ.

ಒಂದುದಿನ ಅಲೀಖಾನ್‌ನು:—“ಸ್ವಭು, ತಾವೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಾನಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಅಭಿಮಾನ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವನು ತಮಗೆ ಸರ್ವಸ್ವವೂ ಸಿಕ್ಕುವಂತೆ, ಈ ಮಹಾ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಸಾದಿಸಿದ್ದಾನೆ” ಎಂದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿ—“ಅಲೀಖಾನ್, ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಿದ್ದರೆ ಸಕಲವ್ಯಾಧಿಗಳೂ ಬರುತ್ತವೆಂದು ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶವೋ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಅಲೀಖಾನ್:—“ಸಂವೇದವೇನು ಸ್ವಭು? ತಮಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸುಖವಡುವವನು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ವಿಶಾಲನ ಸಂಚರದಲ್ಲಿಕೂಡಾ ಎಲ್ಲೆಯೂ ಇಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಚಕ್ರವರ್ತಿ ತಲೆದೂಗುತ್ತಾ “ಹಾಗಾದರೆ ನಾಳೆ ಒಂದುದಿನ ನಿನಗನ್ನು ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆ ಸುಖವೇನೋ ನೀನು ಕೊಂಚ ಅನುಭವಿಸಿ ನೋಡುವಿರಂತೆ” ಎಂದನು.

ಅರೀಬಾಹು ತನ್ನ ಕಿವಿಯನ್ನೇ ನಂಬಿ
ಲಾರದೆ ಕೂಗಿದನು. "ನಿತ್ಯನಿತ್ಯವೂ ನನ್ನನ್ನು
ನನ್ನನ್ನು ನೋಡುವ ಕಿವಿಯನ್ನೇ ನೋಡು
ಹೇಳಿದ್ದು? ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾ ಕೂಗುತ್ತಾ
ಸೇವಕನನ್ನು ಕೇಳಿದನು. "ಹೌದು
ಖಾನ್‌ಜೀ" ಎಂದು ಅತನು ಹೇಳಿದ
ಮೇಲೆಯೇ ಅರೀಬಾಹು ಸುಮ್ಮನಾಗಿ
ಕೊಲಗಿತು. ಬಿಡಿಸುವುದನ್ನು ಸುಲಭ
ವಾಗಿ ತೋರಿಸಿ ಮುಕ್ತ ಮಾಡಿದನು.

ಮತ್ತೆ ಕೊಂಚ ಕೂಗುತ್ತಾ ಸಾರದಲ್ಲಿ
"ನಾಳೆ ಅರೀಬಾಹು ಬಿಡಿಸಿಕೊಡು
ತಾರೆ! ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾ ಕೂಗುತ್ತಾ
ಅವನಿಗೆ ಕೇಳಿತು. ದೂರದಿಂದ ಸಾಮಂತ
ರಲ್ಲಾ ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಳಿದನು.
ಅದನ್ನೂ ಅವನು ನೋಡಿದನು.

"ಯಾವಾಗ ಬಿಡಿಸಿದೀರು? ಯಾವಾಗ
ಕಿವಿಟಿ ಧರಿಸಿದೀನು" ಎಂದು ಅರೀಬಾಹುನು,
ರಸ್ತೆಗೆ ರಸ್ತೆ ಹಚ್ಚಿ, ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಎಚ್ಚರ
ವಾಗಿದ್ದನು.

ಬಿಡಿಸಿದಾಗಲೇ ಬಾಬರನು ಅವನನ್ನು
ಬರಮಾಡಿಸಿ. ಭೂಸವಾಡಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿ,
ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಅಧಿಷ್ಠಾಪಿಸಿದನು.
ಬಳಿಕ ಕಿವಿಟಿ ಧರಿಸಿದನು ನಡೆಯಿತು. ಅ
ವನು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯ
ವಿಡತೆಗಳು ಜರುಗಿದುವು. ತರುವಾಯ
ಸಾಮಂತರು ಬಿಡಿಸಿ ಬಿಡಿಸಿ ಬಂದು ಅರೀ
ಬಾಹುನಿಗೆ ಬಾಗಿ ಬಾಗಿ ಸಲಾಂಸಲ್ಲಿಸಿ ತಮ್ಮ
ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ,
ಅರೀಬಾಹುನಿಗೆ ಮೈ ತಿಳಿಯದಷ್ಟು ಸಂತೋಷ
ವಾಯಿತು.

ಬಂಗಾರದ ತಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆಯ
ಫಲಿ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತಂದು, ಅರೀ
ಬಾಹುನಿಗೆ ಒಳಕುಳಿವುದವರಿಗೂ ಬಟ್ಟೆ
ಪಟ್ಟುತು. ಆ ಬಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅರೀಬಾ
ಹುನು ಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದ ರುಚಿನೋಡಿದವನಲ್ಲ.

ಅದರಲ್ಲಿ "ದಿವ್ಯ ಮುಷ್" ಎಂಬ ಭಕ್ಷ್ಯ
ವಿಶೇಷವನ್ನು ತಿನ್ನಬೇಕೆಂದು, ಬಹಳವಿವಿಧ
ಕಿಂದ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಚಕ್ರ
ವರ್ತಿಯೇ ತಿನ್ನುವಂಥಾಷ್ಟು ಅದೀಗ ಮೂರಕಿ
ತಲ್ಲಾ ಎಂಬ ಅನಂದದಿಂದ, ಅದನ್ನು ಎತ್ತಿ
ಕೊಂಡು ಬಹಳವಾಗಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ
ಸ್ವಲ್ಪ ತರಬುದು ಮೇಲೆತ್ತಿದನು.

ಚಂದಮಾಮು

ಅಗ ಅವನ ನೆತ್ತಿಗೆ ನೇರಾಗಿ ಮೇಲಿನಿಂದ
ತಳತಳನೆ ಹೊಳೆಯುವ ಹರಿತವಾದ ಮೊಡ
ಕತ್ತಿಯೊಂದು ನೇ ತಾಡುತ್ತಿರುವುದು
ತೋರಿತು! ಅದು ಹಗ್ಗದಿಂದ ನೇತಾಡುತ್ತಿರು
ದಲ್ಲ; ಸಪೂರವಾದ ತರಿಗೂದಲಿನಂತಹ
ಸರಿಗೆಯಿಂದ! ಒಂದು ಸ್ವಗಾಳಿಗೆ ಕತ್ತಿ
ಅಲುಗಾಟಿತೆಂದರೆ, ಸರಿಗೆ ತೊಂದಾಗಿ ಕತ್ತಿ
ಅವನ ಮೇಲೆಯೇ ಬೀಳುವಂತಿತ್ತು!

ಅದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಅಲ್ಲಿ ಬಾಸನ
ಗುಂಡಿಗೆ ನಡುಗಿತು. ಏಳುಬೀದಿ ತಿಂಟೆಯ
ಮಾತೇ ಮರೆತು ಕೋಯಿತು. ಮೈವೆವರ
ತೋಡಗಿತು. ದೇಹವೆಲ್ಲಾ ಗಡಗಡನೆ ನಡು
ಗಿತು. ಅಪೆಲ್ಲಿಯಾದವೂ ತಂದಾಗಿ ಕತ್ತಿ
ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೇನುಗತಿ? ಗುಂಡು
ಜೀವ ಉಳಿಯುವುದುಂಟೆ?

“ಅಯ್ಯಾ! ನನಗೆ ಈ ಸಿಂಹಾಸನಬೇಡ!
ಕಿರೀಟ ಬೇಡ!! ರಾಜಸವನವೂ ಬೇಡ!!!
ನನ್ನದಾರಿಲಿ ನಾನು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ಎನ್ನು
ತ್ತಾ ಸಿಂಹಾಸನದಿಂದ ಎದ್ದು ಇಳಿಬೀದಿಕ್ಕೆ
ನೋಡಿದನು. ಅದರಿ ಬಾಬನು ಅತನನ್ನು
ಕದಲಲಿಕ್ಕೆ ಬಿಡದೆ, “ಅಲ್ಲಿ! ನನಗೆ ಅಲ್ಲಾನು
ಪ್ರಸಾದಿಸಿದ ಸೌಖ್ಯವೇನೋ ಅದನ್ನು ಎಳೆ
ಉದಯದವರೆಗೂ ನೀನು ಅನುಭವಿಸಬೇ
ಕಿರಬೇಕು!!” ಎಂದನು.

ಅಲ್ಲಿಬಾಸನು ದೈವದಿಂದ: —“ಪ್ರಭೂ!
ನೆತ್ತಿಯಮೇಲೆ ಕತ್ತಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ಸುಮ್ಮನಾದ
ಅಂದರೆ, ಹೇಗೆವ್ಯಾಪಾ! ಅಯ್ಯಾ! ಬೇಡ
ಬೇಡ!” ಎಂದು ಅತ್ತನು.

ಬಾಬನು ಮಗುಳು ನಗುತ್ತ: —“ಅಲ್ಲಿ
ಬಾಸ, ಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ಉಸಿರವೆಂದರೆ
ಹಗ್ಗದಿಂದ, ನಿನ್ನ ನೆತ್ತಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡ
ಯಂತೆಯೇ, ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ಷಣವೂ
ವ್ಯಾಗಾಪಾಯವೇ” ಎಂದನು.

ಅಲ್ಲಿಬಾಸ ಸ್ವಸ್ಥವಾದವನು ತಂದು
ಕೊಂಡು “ಮಗಾದರೂ ತಾವು ನನ್ನಂತೆ ಭಯ
ಪಡುತ್ತಿರುವೆ” ಎಂದು ಕೂಗಿದನು.

“ನೀ, ಇವನನ್ನು ಭಯಪಡುತ್ತಿರುವ
ಧೀರರ ಲಕ್ಷಣವಲ್ಲ. ಧೀಮಂತನಿಗೆ ಅವನು
ವ್ಯತಿರೇಕವಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದರಿ
ಅವನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ಹಾಳೆ
ಕೋದಿರತೇನೋ ಎಂಬ ಭಯದಿಂದ
ನಡುಗುತ್ತ ಕೂತುಕೊಳ್ಳುವುದು” ಎಂದನು
ಚಕ್ರವರ್ತಿ.

“ಸರಿ, ಮಹಾಪ್ರಭು. ದಯಮಾಡಿ ನನ್ನನ್ನು ನನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆಬಿಡಿ. ಆ ಕೂಡಲು ಯಾವಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ತುಂಡಾಗಿ ಕತ್ತಿ ನನ್ನ ಕೊಠರಿಯೇರಿ ಬೀಳುತ್ತದೋ!” ಎಂದು ಅನೇಕವಿಧವಾಗಿ ಕೂಗಿಕೊಂಡನು. ಆ ಕತ್ತಿ ತಲೆಗೂದಲಿನಿಂದ ಸೇತಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು.

“ಇದ್ದರೆ ಬೀಳಲಿ. ಈ ಇಸ್ಕತ್ನಾಲ್ತು ಗಂಟೆಯೂ ರಾಜಭೋಗವೆಂದರೇಕೋ ನಿನಗು ಅನುಭವಿಸಿಯೇ ತೀರಬೇಕು” ಎಂದು ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಭಟರನ್ನು ಕರೆದು ಆಲ್ಪಮಾನನಿಗೆ ಕಾಪ ಲಿಸಿ, ಹೊರನು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟನು.

ಪಾಪ, ಆಲ್ಪಮಾನ ಮಾಯೆತ್ತಲಿಲ್ಲ. ಇಸ್ಕತ್ನಾಲ್ತು ಗಂಟೆಯೂ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಬಿದ್ದು ಹೀಗಿದು ಕೊಂಡು ಕಾಲಕಳೆದನು. ಎದುರು ಇದ್ದ ತಿಂಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಅನೇಕ ಬಾಬುಗೆ ಕೋರಿಲ್ಲ. ಆ ರಸಗುಲ್ಲಾ, ಆ ಗುಲಾಬ್‌ಜಾಂ ಎಲ್ಲರೂ ಹಾಗೆಹಾಗೇ ಇದ್ದರು. ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಬಲಿವಿರುವಾಗ ತಿಂಡಿ ಯಾರಿಗೆಬೇಕು?

“ಅರೇ ಅಲ್ಪಾ, ನ. ತತ್ವ ಸ್ವೇವಧಿಸಿವಿಯೋ!”

ಎಂದು ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ನಿಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಕೂಗುವನ್ನು ಯುಗವಾಗಿ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಗಡು ಹಾಟವಕೂಡಲೇ ‘ಬದುಕು ಒಡಬೇವನೇ’ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಹೊರಗೆ ಹೊರಟನು.

ಅಗ ಬಾಬರನು ಅವನಿಗೆ ಇದಿರಾಗಿ ಮಾತಾಡಿಸಿದಾಗ— “ಮಹಾಪ್ರಭು! ಹಗೆ ಗಾರನಿಗಾದರೂ ಈ ಕಿರೀಟ ಬೇಡಸ್ಸಾಮಿ” ಎನ್ನುತ್ತ ತನ್ನ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಬಾಬರನು ನಗುತ್ತ —“ಅಲೀ ಬಾಬಾ, ಆ ಕತ್ತಿ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ತನ್ನಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿತೆಂದು ಸುಮ್ಮನೆ ಧಯವಟ್ಟಿಯೇ ಹೋತು, ಅದೇನೂ ಹಾಗೆಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಹೇತನವೇ ನನ್ನನ್ನು ಅಷ್ಟು ಧಯವಡಿಸಿತು. ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ಬಂದ ಅದೃಷ್ಟಕ್ಕೆ ಬಹಳಮಂದಿ ಅಸೂಯೆವಡುವರೇ ಹೊರತು, ಆ ಪದವಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಫೈರ್ಯ ಅವರಲ್ಲೆಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ!” ಎಂದನು.

“ಮೌದು, ತಾವು ಅಸ್ತಳೆಕೊಡಿಸಿದ್ದು ಸತ್ಯ. ಕಿರೀಟವನ್ನು ಧರಿಸುವ ಅರ್ಹತೆ ಧೀಮಂತರಿಗೇಸರಿ” ಎಂದು ಆಲ್ಪಮಾನನು ಬಾಬರನಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಲಾಮಾಡಿದನು.

ಕೌಶೀರಾಜ್ಯದ ದೊರೆ ಶಕುಂತಲಮಹಾರಾಜನು ದೊಡ್ಡ ರಾಮಭಕ್ತನಾಗಿದ್ದ. ಲೋಕವೆಲ್ಲಾ ಅವನ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಅವನು ಮಾತ್ರ "ನನ್ನನ್ನು ಮಿಂಚಿದ ರಾಮಭಕ್ತರು ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲ" ಎಂಬ ಅಹಂಭಾವವಿತ್ತು.

ಭಕ್ತನಾದ ಶಕುಂತಲನಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕ ಈ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ತಕ್ಕ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೋಗಲಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು, ಸಾರದನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ. ಹಾಗೂ ಒಡನೆಮೇ ಒಂದು ವ್ಯಾಹವನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿದ.

ಅವನ ವ್ಯಾಹವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ದುಷ್ಟವೃಗಗಳ ಹಾವಳಿಯುಂಟಾಯಿತು. ಪ್ರಜೆಗಳು ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿ ಬಂದು— "ರಾಜಾ! ವೃಗಗಳ ಬಾಧೆಯಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕು" ಎಂದು ವೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಕೊಂಡರು.

ಏದಕ್ಕಾಗಿ ಶಕುಂತಲನು ಒಂದುದಿನ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇಟೆಯಾಡಲು ಹೋದನು. ಬೇಟೆಯಾಡಿ ಶ್ರಮಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಾಗಿ,

ಒಳಯಲ್ಲಿ ಕೋರಿದ ಒಂದು ಕುಪ್ಯಾಶ್ರಮವನ್ನು ಹೊಕ್ಕನು.

ಆ ಅಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮುನಿಗಳು ಸಮಾವೇಶರಾಗಿದ್ದರು. ವಿಚಾರಿಸಲು ಅದು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನ ಅಶ್ರಮವೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂತು. ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನು ಶಕುಂತಲಗೆ ರಾಜೋಪಹಾರಗಳಿಂದ ಆದರಿಸಿ, ಕುಶಲಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಸತ್ಕರಿಸಿದನು. ಬಳಿಕೆ ತಿಳಿದ ಮೇಲೆ ಶಕುಂತಲನು ಹೊರಟುಕೊಡಗರೆಂದು ಎದ್ದನು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮುಂದೆ ವಸಿಷ್ಠರು ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಆದುದರಿಂದ ಶಕುಂತಲನು ಕೈಮುಗಿದು, "ವಸಿಷ್ಠಾದಿ ಮಹರ್ಷಿಗಳೆ! ಅನುಜ್ಞೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಹೋಗಿಬರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದೆಂದು ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಆಗ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ನಾಂದನು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನನ್ನು ಕುರಿತು— "ನೋಡಿದೆಯಾ ಗಾಢಿನಂದನಾ! ಮನುಗರ್ವ ಈ ಶಕುಂತಲನಿಗೆ! ನಿನ್ನ ಅಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದು, ನಿನ್ನ ಅತಿಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತ, ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಂಡವೂ ಲಕ್ಷ್ಮಿ

ಶ್ರೀರಾಮನು ಅಶ್ವಮುಂದಿಂದ "ಮಾಡು
ವೆಂದು ಗೊರಾಜೆ! ನನ್ನಮೇಲೆ ನಿಮಗೇಕೆ
ಸಂತಯ?" ಎಂದನು.

ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನು ರಾಮಚಂದ್ರನಿಂದ ಮಾತು
ವಡೆದುಕೊಂಡು -- "ರಾಮಾ, ಕಾಶೀರಾಜಿ
ನಾದ ಶಕುಂತಲನಿಂದ ನನಗೆ ದೊಡ್ಡ ಅವಮಾನ
ವಾಗಿರೋಯಿತು. ನಿನ್ನ ಬಾಣದಿಂದ ಅವನ
ತಲೆಯನ್ನು ಭೇದಿಸಬೇಕು" ಎಂದನು.

ರಾಮನಿಗೆ ಯೋಚನೆ ಹಿಡಿಯಿತು.
"ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಯೇ ಇದಿರಾದಂತಾಯಿತು.
ಶಕುಂತಲನು ನನ್ನ ಭಕ್ತನಾಗಿರುವನಲ್ಲ?...
ಸರಿ. ಯೋಚನೆಗೆ ಸಮಯವಿಲ್ಲ. ಗುರುವಿ
ನಾಶ್ಚಿಯೇ ದೊಡ್ಡದು! ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ
ರಾಮನು "ಸರಿ" ಎಂದು ಹಿಪ್ಪಿ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ
ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಅತ್ತ ನಾರದನು, ಈ ಸಮಾಚಾರವನ್ನೆಲ್ಲಾ
ಶಕುಂತಲನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ "ರಾಜಾ! ನಿನ್ನ ದೇವ
ರಾದ ರಾಮನ ಬಾಣದಿಂದಲೇ ನೀನು ಹತ
ವಾಗುತ್ತೀಯಲ್ಲ!" ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ದಿಗಿಲು
ಹುಟ್ಟಿಸಿದನು. "ನಾರದಾ! ನನಗೆ ನೀನೇ
ಗತ್ಯಂತರವನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕು" ಎಂದು
ಶಕುಂತಲನು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ನಾರದನು
ಅವನಿಗೊಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ತನ್ನ
ದಾರಿಗೆ ಹಿಡಿದನು.

ಆ ಉಪಾಯವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಶಕುಂತಲನು
ಬೇಗಬೇಗನೇ ಅಂಜನಾದೇವಿಯು ಅಶ್ವಮು
ವನ್ನೇರಿ, ದೊಡ್ಡ ಅನಾಯಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದವ

ಮಾಡದೆ, ವಸಿಷ್ಠರಿಂದ ಅನುಜ್ಞೆ ಪಡೆದು
ಕೊಂಡು ಹೋದನಲ್ಲ? ಇದರ ಅಂತರಾರ್ಥ
ಗ್ರಹಿಸಿದೆಯಾ?" ಎಂದನು. •

ಕೂಡಲೇ ಉರಿ ದೆಡ್ಡನು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ.
"ನಾರದ, ನೀನು ಕೇಳಿದ್ದು ಸಜನೇ. ಗರ್ವ
ದಿಂದ ಕಣ್ಣೀಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ ಅವನಿಗೆ! ಆಹಾ!
ಈಗಲೇ ಅವನಿಗೆ ತಕ್ಕ ಬುದಿ ಕಲಿಸುವೆನು! ...
ಎಂದು, ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನು ಸರೋವರಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿಂದ
ಹೊರಟು ಶ್ರೀರಾಮನ ಬಳಿಗೆ ಸೇರಿದನು.

ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನು ಶ್ರೀರಾಮ ಚಂದ್ರನ ಸಭಾ
ಪ್ರಾಸಕ್ತಿ ಬಂದು ಆಶುತ ಅವೇದಿಂದ—
"ನನ್ನ ಶಿಷ್ಯಾತ್ಮವಾದ ರಾಮ! ನಿನ್ನಿಂದ
ಸನ್ನದೊಂದು ಸ್ವಂತ ಕಾರ್ಯವಾಚಿಕೆ.
ನೆರವೇರಿ ಸುವನೆಂದು ವಾಗ್ದಾನಮಾಡು
ವಿಯಾ?" ಎಂದನು.

ಚಂದಮಾಮ

ಅಂಜನಾದೇವಿ ಓಡಿಬಂದು, "ಭಯವಿಲ್ಲ. ನಾನಿದ್ದೇನೆ ನಿನಗೆಬಂದ ಅಪಾಯವೇನೋ ಹೇಳು" ಎಂದು ಅಭಯದಾನಮಾಡಿ ಭಯ ಹೇಳಿದಳು. ಆಗ ಶಕುಂತಲ, ತನ್ನಗೆಬಂದ ಅಪತ್ತನ್ನು ಹೇಳಿ, "ನೀನೇ ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ಶರಣಾಗತನಾದನು.

ಅಂಜನಾದೇವಿಗೂ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆ ಗಿಟ್ಟಿತು. "ಅಯ್ಯೋ! ನಮ್ಮ ರಾಮಚಂದ್ರ ನನ್ನು ಕುರಿತೇ ಸಿಕ್ಕುಬಂತಲ್ಲ! ಶರಣಾಗತ ನಾದ ಇವನನ್ನು ಕೇಳಿರಬಹುದಲ್ಲ?" ಎಂದು ತೀವ್ರಾಶೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಡಳು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಂಜನೇಯನು ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದನು, ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದ ತಾಯಿಯನ್ನು ನೋಡಿದನು. "ಅಮ್ಮಾ, ನಾನಿರುವಾಗ ನಿನಗೇಕೆ ವಿಚಾರ? ಏನಾಗಬೇಕೋ ಹೇಳು, ನೆರವೇರಿಸಿ ಬಿಡು ತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ತಾಯಿಯ ಪಾದದವೇಲೆ ಬಿದ್ದನು.

ಹಸುಮಂತನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿ ಅಂಜನಾ ದೇವಿ ಕಣ್ಣೀರ ಸುರಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳಿದಳು : "ಕಂದಾ, ಆತ್ಮನಾದವನ್ನು ಕೇಳಿ ಸರ್ವವೀತಿ ಯಾಗಿ ಈ ಶಕುಂತಲಿಗೆ ಅಭಯದಾನಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟೆ. ಅನಂತರ ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನಲ್ಲಿಯೇ ನಮಗಿವೈರ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅಯ್ಯೋ! ಇದೆಂತಹ ಅಗ್ನಿ ಸಂವೇಶನವು!"

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ವಿರಮಾಂತಿಕೆ,—"ಅಮ್ಮ, ನೀನೇನೂ ದುಃಖಪಡಬೇಡ. ರಾಮನಾಣಕ್ಕೆ

ಹೇಗೆ ಹಿಮ್ಮೆಲಗವಿಲ್ಲವೋ ನಿನ್ನ ಮಾತಿಗೂ ಹಾಗೆಯೇ ಹಿಮ್ಮೆಲಗವಿಲ್ಲ. ರಾಮನೇ ಅಲ್ಲಿ, ಬ್ರಹ್ಮನಿಗಾದರೂ ನಿನ್ನ ಮಾತನ್ನು ತಿರುಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಗುರುವಿನಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿ ಸುವುದು ರಾಮನಿಗೆ ಕರ್ತವ್ಯವಾದರೆ, ನಿನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವುದು ನನ್ನ ವಿಧಿ" ಎಂದನು ಗುಡುಗು ಗುಡುಗಿದಂತೆ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರಾಂತನೂರ್ತಿಯಾದ ಶ್ರೀರಾಮ ಚಂದ್ರನು ಧನುಸ್ಸಂಕಾರಮಾಡುತ್ತಾ ಅಂಜನಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಹಸುಮಂತನನ್ನು ಕುರಿತು, "ನನ್ನ ಗುರುವಿಗೆ ಪರಾಧವವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದ ಶಕುಂತಲನು ಇಲ್ಲಿ ಆಡಗಿದ್ದಾನೆಂದು ನಾನರಿತೆ. ಅವನನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಹೊರಗೆ ಬಿಡು. ಹಸುಮಾ!" ಎಂದು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು.

“ಅವನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬಿಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ತಾಯಿ ಅವನಿಗೆ ಅಭಯವಿತ್ತಿದ್ದಾಳೆ” ಎಂದನು ಖಂಡಿತಸ್ವರದಿಂದ ವೀರಾಂಜನೇಯ.

“ಧರ್ಮರಕ್ಷಕನು ನಾನು ನಿಜವಾದರೆ, ನನ್ನ ಗುರುವನ್ನು ಪರಾಭವಿಸಿದ ಕಾರ್ತೀಪತಿ ಶಕುಂತಲ ತಲೆಯನ್ನು ಈ ಬಾಣವು ಭೇದಿಸ ಬೇಕು! ಎಮ್ಮ ಅಕೆಸೂಡುತ್ತಾ ರಾಮನು ತನ್ನ ಬಾಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟನು.

“ರಾಮಭಕ್ತನು ನಾನು ನಿಜವಾಗಿದ್ದರೆ, ರಾಮನ ಬಾಣದಿಂದ ಕಾರ್ತೀಪತಿ ಶಕುಂತಲಗೆ ಯಾವ ಅಸೂಯವೂ ಬಾರದಿರಲಿ!” ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅಂಜನೇಯನು ಓಡಿಬರುವ ರಾಮಬಾಣಕ್ಕೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೈಮುಗಿದನು.

ಅವನಿಮುಂದೆ ರಾಮಬಾಣವು ಗಕ್ಕಿಂದು ನಿಂತುಹೋಯಿತು! ನಿಂತಲ್ಲೇ ಗರಗರನೆ ತಿರುಗುತ್ತಿತ್ತು !!

ಹಿಮ್ಮೆಗವಾಗಿ ತಿರುಗದ ರಾಮಬಾಣವು ನಿಂತುಹೋದದ್ದು ನೋಡಿ ಸಮಸ್ತಭುವನ ಗಳೂ ನಮಗಿದುವು! ಎಲ್ಲಲ್ಲಿಯೂ ಹಾಹಾ ಕಾರವು ಕೇಳಿಸಿತು!! ದೇವಗಣ ಋಷಿಗಣ ನೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಬಂದು ಸೇರಿದರು!!! “ಇದು

ಧರ್ಮಯುದ್ಧ! ರಾಮನೇ ಹನುಮ, ಹನು ಮನೇ ರಾಮ!!” ಎಂದರು ಹಲವರು. ಇದೆಲ್ಲಾ ನಾರದನ ತಂತ್ರವೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದುಹೋಯಿತು.

“ನನ್ನ ಬಾಣಕ್ಕೆ ತಿರುಗುಮುಖವಿಲ್ಲ! ಎಂದನು ಶೀರಾಮ.

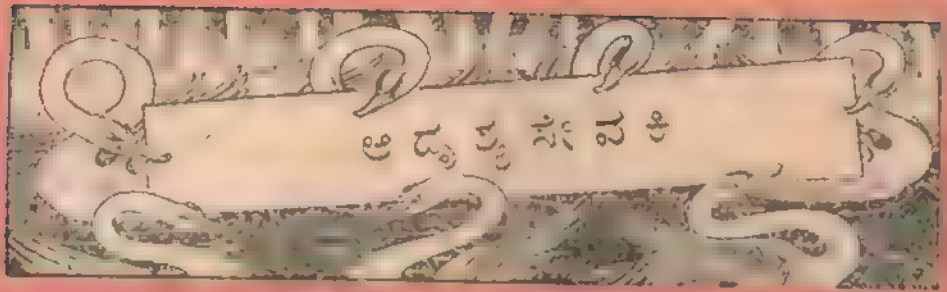
ಕೂಡಲೇ ಹನುಮನು, “ಹೇ! ರಾಮ ಬಾಣವೇ, ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯವಾಗು” ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಎದೆಯೊಡೆದನು.

ಬಾಣವು ಅವನ ಗುಂಡಿಗಯ್ಯೆಗಳಿಗೆ ತೂರಿ ಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು. ಆಗ ಆ ಗುಂಡಿಗಯ್ಯಲ್ಲಿ ಶೀರಾಮಚಂದ್ರನ ದಿವ್ಯಮಂಗಳ ವಿಗ್ರಹ ವಿರುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಯಿತು.

ಶಕುಂತಲ ತನ್ನ ಅಸುಖಕ್ಕೆ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡು ಸಾಕಿ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದನು.

ರಾಮಭಕ್ತ ಹನುಮಂತನನ್ನು ಸ್ತುತಿ ಸುತ್ತಾ, ದೇವತೆಗಳು ಹೂವಿನ ಮಳೆ ಗರೆ ದರು. ಕಾಯಿ ಅಂಜನಾದೇವಿಯ ಹಸ್ತವು ತಗಲಿದಾಗ ಹನುಮಂತನ ಗುಂಡಿಗೆ ಎಂದಿ ನಂತೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿತು.

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಕ್ರಬುದ್ಧಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಉಪಾಸನಗವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅವನ ಸ್ನೇಹದೊಳಗೆ ಇರುವವರನ್ನು ಪ್ರತಾಪಸಂಭವನು ಬಹುಮೋಡಲಿದನು.

ಹಿಂದಿನ ಪ್ರತಾಪನು ಜೀವಿಯಾದಳಕ್ಕಾಗಿ ಸಮಾಸವೆ ಅಡವಿಗೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲೊಂದು ಕೊಳವತ್ತು. ಅದರ ಬದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಪೂವರಸ ಮರದಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರತಾಪನು ಅಡಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು. ಮೃಗಗಳು ಬಂದು ಕುಡಿಯಲಿಕ್ಕಾಗಿ. ಆ ಕೊಳಕ್ಕೆಹಿಂದರಿ. ಕೊಳಯಬಹುದೆಂದು ಅವನ ಊಹೆ.

ಎಷ್ಟುಹೊತ್ತು ಮೊಂಬಳಾಕೊಂಡು ಕಾಪು ಕುಳಿತರೂ ಅಡವಿ ಹಿಂದುಗಳು ಹಿಂದೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಸಾಯಂಕಾಲವಾಯಿತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆಕಾಶದಿಂದ ಏಳು ಹಂಸಗಳು ಆ ಕೊಳದ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಎರಗಿ, ತಮ್ಮ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಕಳಚಿ ಕೊಳದ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಪು. ಆ ಸ್ನೋಡಲಾಗಿ ಆ ಹಂಸಗಳು ಅಪೂರ್ವ ಸುಂದರಿಯಾದ ಏಳುಮಂದಿ ದೇವತೆಗಳಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸಿದರು. ಅವರೆಲ್ಲಾ ಕಲಕಲನೆ ನಗುತ್ತ

ಕೊಳಕ್ಕೆಳಿದು ಜಲಕ್ರೀಡೆ ಗಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು.

ಪ್ರತಾಪನು ಸಮಾನಾದವ ಪೂವರಸ ಮರದಿಂದ ಹೊರಗೆಬಂದು, ಅಂದವಾದ ಒಂದೊಂದು ರೆಕ್ಕೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು, ಮತ್ತೆ ಪೂವರಸಕ್ಕೆಯಲ್ಲು ಅಡಗಿಕೊಂಡನು.

ದೇವತೆಗಳೆವರು ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಜಲಕ ಮಾಡಿ ದಡಕ್ಕೆಬಂದು ಯಾರಾರ ರೆಕ್ಕೆಯನ್ನು ಆವರಿಸಲು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು, ಕೆನಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಹೋದರು. ಮಾಗ ಹೋದವರು ಅಮಮಂವಿ ಮೂತ್. ಮಳಸೆಯನಳಗೆ ರೆಕ್ಕೆಗಳು ಎತ್ತಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಅಲ್ಲಿ ಇ. ಕೊಡುತ್ತ. ಧರಿಸಿಕೊಂಡು. "ನನ್ನ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದವರಾದ್ಯ. ಅವರು ದೇವತೆಗಳಾದವನ್ನು ನನಗ ಕೊಡುತ್ತಿರಲಿ" ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆತ್ತ ಮದ ತಾಯಿಗಳಾದರೆ ಅವರು ನನ್ನನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಮಗನಾಗಿ ಸ್ನೇಹ ಬೆ. ಕು. ಕಸ್ತಿಯಾದರೆ ಏನು ಅವ ತಂಗಿ ಯಾಗಿದ್ದೇನು. ಮದ. ಕೆವೂಗದ ಗಂಡುಸು. ಅಗಿಷ್ಟರ ನಾನು ಮದುವೆಮಾಡಿಕೊಂಡೇನು. ದಯಮಾಡಿ ನನ್ನ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ನನಗೆಕೊಟ್ಟು

ಪಿ. ಯು. ಶೆಟ್ಟಿ - ಹುಹರ

ಬಿಡಿರಿ!” ಎಂದು ಅವಳು ಕನಿಕರ ಹುಟ್ಟು
ವಂತೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡಳು.

“ಇತ್ತೀಚೆ ನಿನ್ನ ರೆಕ್ಕೆಗಳು, ಇವುಗಳನ್ನು
ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಹಂಸವಾಗಿ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದ
ನನ್ನಲ್ಲೋಕ್ಕಕ್ಕೆ ಹಾರಿಕೋಗು. ನಿನ್ನ ಜತಿ
ಯವರಿಂದ ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ನಿನ್ನನ್ನು
ಬೇರೂಡಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸು
ಎನ್ನುತ್ತಾ, ಪ್ರತಾಪನು ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಅವಳ
ಮುಂದೆ ನೀಡಿದನು.

ದೇವಕಸೈ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ,
“ನೀವು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯವರಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತೀರಿ.
ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿಕೂಡಾ ಇಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯವರೂ
ಸುಂದರರೂ ಇದ್ದಾರೆ ಯೆ?” ಎಂದಳು
ಅಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ.

ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಾಪನು—“ಇಷ್ಟು ನನ್ನನ್ನು

ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವಿಯಾದರೆ, ನನ್ನನ್ನು ನೀನು
ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಕೊಡದೆ?” ಎಂದನು.

ಅವಳು ತನ್ನ ಕೊರಳಲ್ಲಿದ್ದ ನವರತ್ನ ಮಾಲಿಕೆ
ಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಪ್ರತಾಪನ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕಿ
ದಳು. ನಿರೀಕ್ಷಿಸದೆಯೇ ಬಂದ ಈ ಅದೃಷ್ಟಕ್ಕೆ
ಪ್ರತಾಪನು ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಟ್ಟ.

ಹೀಗೆ ಅವನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ
ನಗರವಾಡಿಗೆ ತಿರುಗಿದನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ
ದೇವಕಸೈಯ ಚಲುವಿಕೆಯ ವರ್ತನಾನವು
ಆರಸನ ಕಿವಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ರೋರಿಯಾದ ವಕ್ರ
ಬುದ್ಧಿ, ವೇಷ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ
ಆ ದೇವಕಸೈಯನ್ನು ನೋಡಿಬಂದನು.

ಬಳಿಕ ಆರಸನು ಪ್ರತಾಪನನ್ನು ಕರೆಸಿ
ಬಹಳ ಸ್ನೇಹಿಯಿಂದ - “ಪ್ರತಾಪ್!
ನಿನ್ನಿಂದ ಮುಖವಾಡೊಂದು ಕೆಲಸವಾಗ
ಬೇಕು. ಏಳು ಸಮುದ್ರಗಳಾಚೆಗೆ ಒಂದು
ಬೆಟ್ಟವಿದೆ. ಅ ಬೆಟ್ಟದ ಕೊನೆಮಲ್ಲಿ ಒಂದು
ಕೋಟೆಯಂಟು. ಅಲ್ಲಿನ ರಾಜ ಚಿತ್ರಾಂಗ
ಎಂಬ ಯಕ್ಷ. ಅವನಿಗೆ ಒಂಭತ್ತು ಅಂಗುಲದ
ರವೀರವೂ, ತೊಂಭತ್ತು ಗಜ ಉದ್ದದ ಜುಟ್ಟೂ
ಇವೆ. ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಅದ್ವರ್ಯಸೇವಕಿ ಎಂಬ
ಭೂತವೊಂದಿದೆ. ನೀನು ಹೇಗಾದರೂ ಆ
ಭೂತವನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು.
ಬಂದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಸೇನಾಧಿಪತಿಯಾಗಿ
ಮಾಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದನು.

ಪ್ರತಾಪನು ವ್ಯಸನದಿಂದಲೇ ಮನೆಗೆ
ಬಂದನು. ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ

ಚಂದಮಾಮ

ವಹತ್ತರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಾಧಿಸು
ವೆನ್ನೋ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸಿದನು. ಅವನ
ಚಿಂತೆಯ ಕಾರಣವನ್ನು ತಿಳಿದು, ಅವನ ಪತ್ನಿ
ದೇವಕನ್ಯೆ — " ನೀವೇನೂ ಯೋಚಿಸಬೇಡಿ.
ಈ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಬಂತಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು
ಹೋಗಿ, ನಗರದ ಹೊರಗೆ ನೆಲದವೇರಿ
ಇಡಿರಿ. ಅದು ನಿಮ್ಮ ಇದ್ದಿರಿಸರ ಉರುಳುತ್ತಾ
ಹೋಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವರ್ಗದೊಳಕ್ಕೆ ಕರೆ
ದೊಯ್ಯುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ಅಲ್ಲಿರುವ ನನ್ನ
ತಾಯಿಯ ಮನೆಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಸಿ
ಬಿಡುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಕೊರಳಿಗೆ ನಾನು ಹಾಕಿದ
ರತ್ನಕಾರದ ಗುರುತನ್ನು ನನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ಹೇಳಿ,
ನನ್ನ ಕ್ಷೇಮವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೂಡಾ ತಿಳಿಸಿರಿ"
ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಆ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಬಂತಿಯನ್ನು
ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು.

ಪ್ರತಾಪನು ಅವಳು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಆಚ
ರಿಸಿ, ನಿರ್ವಿಘ್ನವಾಗಿ ಅತ್ತೆಮನಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿದನು.
ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಇತ್ತ ಉಪಾಸಗರದಲ್ಲಿ ನಕ್ರ
ಬುದ್ಧಿ ರಾಜನು ಪ್ರತಾಪನ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ತನ್ನ
ಬಳಿಗೆ ಕರೆಸಿ — " ಇನ್ನು ನಿನ್ನ ಗಂಡನು ತಿರುಗಿ
ಒರುವನೆಂಬ ಆಸೆ ಬಿಡು. ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ವರಿಸಿ
ಕೊಂಡು, ರಾಣಿಯಾಗಿ ಮೆರೆಯಬೇಕೆಂಬುದು
ನನ್ನ ಕೋರಿಕೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ದೇವಕನ್ಯೆ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ ನಕ್ರಬುದ್ಧಿ, ಹಗೆ
ತೊಟ್ಟು, ಅವಳನ್ನು ಸಮುದ್ರದ ದಡದ
ಲ್ಲಿರುವ ಒಂಟಿಗೊಂಟಿ ಉಪ್ಪಿಗೆಯಮೇಲೆ
ಸೆರಹಾಕಿಟ್ಟನು.

ಅತ್ತ ದೇವಕನ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ದೇವಕನ್ಯೆಯ
ಬಂಧುಗಳು ಒಂದು ಕಪ್ಪೆಯನ್ನು ಜತೆಮಾಡಿ
ಪ್ರತಾಪನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರು.

ಪ್ರತಾಪನು ಆ ಕಪ್ಪೆಯ ಹಿಂದೆಯೇ
ಹೋದ. ಮಿನಿಸಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು
ಸಪ್ತ ಸಮುದ್ರಗಳನ್ನೂ ದಾಟಿದ್ದಾಯಿತು.
ಏಳಿಕೆ ಆಡಳಿತ, ಅಡಳಿತಯೋಚನೆಯ ಬೆಟ್ಟ,
ಬೆಟ್ಟದಮೇಲಿನ ಕೋಟೆ, ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ
ಆ ಕಪ್ಪೆ ಅವನನ್ನು ಕರೆಗೊಂಡುಬಂತು. ಅಲ್ಲಿ
ಆ ಕಪ್ಪೆ ನಿಂತು ಪ್ರತಾಪನನ್ನು ಕುರಿತು —
" ತಮ್ಮಾ! ಇದೇ ಚಿತ್ರಾಂಗನ ಕೋಟೆ.
ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಕೋಟೆಯ
ಹೊರಗೆ ಇರುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಹೋಗಿಬಾ
ನಿನಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ" ಎಂದು ಆಶೀರ್ವ
ದಿಸಿತು.

ಚಂದಮಾಮು

ಪ್ರತಾಪನು ಕೋಟೆಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕನು. ಕೋಟೆಯಾಗಿ ಅಡೊಂದು ಕೋಟೆಯಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕತ್ತಲೆಯಾದ ಕೋಟೆಯೊಳಕ್ಕೆ. ಅನು ತಡಪರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋಗಿ, ಬಂದೂಕು ಸುಳ್ಳು ಆಯಾಸ ಮಹಾರಮಾಡಿ ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾಗಿ ಕೊತನು.

ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೂತ್ಪಿಸಿ ಭವಾನಿಂ ಮೊಂದು ಬಾಗಿಲಿನ ಕಿಟಕಿ ಕೊಡು. ಅದಕ್ಕೆ "ಅದ್ಭುತವೇ! ಅದ್ಭುತವೇ!" ಎಂದು ಮೆಚ್ಚುಗೊಳಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೊಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಕಿರಿದವನು.

ಅದುವರೆಗೆ ಕತ್ತಲೆಯಾಗಿತ್ತು ಕೋಟೆಯೊಳಭಾಗವೆಲ್ಲಾ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಬೆಳಕುಗಲಿಸಂತೆ ಬೆಳಗಿತು. ಪ್ರತಾಪನು ಚುಕ್ಕನೆ ಎಂದು ಕಂಬದಹಿಂದೆ ಹೋಗಿ ಅದರ

ಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಓರುವವರು ಯಾರೆಂದು ನೋಡಿದನು.

ನೋಡಿದರೆ, ಹಿಂಭತ್ತು ಅಂಗುಲದ ಶರೀರವೂ ಕೋಂಭತ್ತುಗಜ ಉದ್ದದ ಜುಟ್ಟು ಇರುವ ಆ ಯಕ್ಷನಾಗಿದ್ದ - "ಅಬ್ಬ! ಇವನೇ ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದ್ದು ಮಾಡಿದನೋ? ಎಂದು ಪ್ರತಾಪನು ಅಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಯಕ್ಷನು "ಹೇ! ಅವ್ಯಯವೇ! ವಸಿಷ್ಟ ತಪ? ಲೋಕವೆಲ್ಲಾ ತಿರುಗಿ ತಿರುಗಿ ಆಯಾಸ ದಿಂದ ಬಂದಿರಬೇ. ಕಾಲು ಕೊಳೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ನೀರು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲವೇ?" ಎಂದು ಕೂಗಿದನು.

ಹಿಂಗಾರದ ಕಲರವೊಂದು ಪ್ರತಾಪನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ತರುವ ಅದ್ಭುತ ಸೇವಕ ಮಾತ್ರ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅನು ಸಾವದ ರವಿಮಾತ್ರ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಚಿತ್ರಾಂಗನು ಆ ರವಿಮಾತ್ರದ ಕೆಳಗೆ ಕೂಗುವ ಕೊಂಡು. "ಅದ್ಭುತವೇ! ಬೇಗನೆ ಅಕ್ಕ ಬಿಡು. ಕುಚೇರನಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬೇಕು ಎಂದನು.

ಕೂಡಲೆ ಬೆಳ್ಳಿಯನು ಒಲಿದೊಂದು ಜಮಾ ಬಿಂತು. ಸುಂಘಟ್ಟ, ಮೂರ್ಘಗಳು ಬರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಕಲಸವೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದ ಅದ್ಭುತ ಸೇವಕನಾತ್ಮ ಪ್ರತಾಪನಿಗೆ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಚಿತ್ರಾಂಗನು ಮೋದನವನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಂಡು, ಒಂದು ಮೊಡ್ಡ ತೇಗುಬಿಟ್ಟು, ಜುಟ್ಟು ಸರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಕುಚೇರ

• • • • •

నగరಕ್ಕೆ హోరటుయోడను. కూడ లేచి
వివేకాచలం అది కత్తెచి కనిపింతు.

అనంతర ప్రతాపను బహుళమయోదా
మింద, మధురవాద పరమింద, "మీ
అదృశ్యేనకి! దయవారి దివ్యకవి
బేళకుమాడు" ఎందను. కూడలే దివ్య
గళు బేళగిదు. "హుసేయగొత్తయే
బడిసుక్తియా?" ఎందను. కూడలే మనో
బంతు. ఎలబంతు. బడిసిదు పౌర
యాయిత— "హ, అదృశ్యేనకి, యజ
మాననిగే బడిసిదు. మేరకు నీను
గుండంకే కాగువు దిల్లరలా? నీను
కూడా బడిసికే. ఇబ్బరూ కడుతుకొండు
గుంటమాడొణి ఎందను ప్రతాప.

అగ ప్రతాపన కిదిగే ఒండు ఇంకాద
కంఠస్థరపు కేళ బంతు. "యారనా
నిను? బహళ మియకొని. ఈ
జిత్రాంగనిగే ఎక్కో నూరువంశగళింద
సేవేమాడుక్తి నీనయో కేరకు, ఒండు
ఎనపాదరూ అవను ఎన్నరాగ నన్ను
అదరమింద నూరొడిసిట్లు ఎండుతు ఆ
అదృశ్యేనకియస్థర.

అదృశ్యేనకికూడా భోజననూడు
క్తిదు. అగ ప్రతాపను, "యాగాదరి
అదృశ్యేనకి, నీను నన్నొందిగే బండు
బిడు" ఎందను. అదక్కే ఆ కంఠస్థర—
"బయత్తేన. ఆదరి నన్నుక్తి నానో బర
యారే. అదృశ్యేనకి, నీను నన్నొందిగే

హ" ఎండు అన్నా ఓను. ఈ క్షణం
హోరటు బరుత్తేన" ఎందితు.

ఇష్టమింద, అదృశ్యేనకి అవళ
గొట్టిన్న పేళదళు. క్తియన ఒంబే
ఒండు అదరద నాకనే ఆ భూతవన్న
రకగొడిసిట్లు తు. "అదృశ్యేనకి,
నన్నొందిగే బ" ఎందను. అననమిందయో
అవళు నడచుబరువనదు కేళుక్తిత్తు.

కేళబియ హోరగే కాదుకొండిప్
కన్నే కన్నేగిళుక్తిలే ప్రతాపను—
"అదృశ్యేనకి, ఈ కన్నే నన్న పాణ
మిత్తు. ఇదన్నా నాను బిట్టుబరువంక్తిల్లు.
నీను నన్ను బరున్నా కరిదుకొండు నన్న
అక్తియనునగే సేళిను ఎండు మధుర
వాగి అప్పనేమాడిదను.

• • • • •

అందమామ

ಕೂಡಲೇ ಅಪ್ರಕೃಷ್ಣನಿಗೆ, ತಾನು ಅಪ್ರಕೃಷ್ಣನಾಗಿದ್ದೇ. ಕಷ್ಟಮನ್ನಾ ಅವನನ್ನಾ, ಅವನ ಅತ್ತೆಯಮನೆಗೆ ಸೇರಿಸಿಬಿಟ್ಟಳು.

ಪ್ರತಾಪನ ಅಕ್ಕಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿದು ಪ್ರತಾಪನನ್ನು ಕುರಿತು "ಕಂಠಾ, ನಿನ್ನ ಅಕ್ಕಿ ಯಿತನವೇ ನಿನಗೆ ಮಕ್ಕಳಾದ ಮೂರು. ನಿನ್ನವುಗಳ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ ಅಕ್ಕನನ್ನೂ ಅವಳು ನಿನಗೆ ಹತ್ತಿಯಾದಳು. ನಿನ್ನ ಅದರವಳು ಈ ಭೂತನನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿತು ಬೇಗನೆ ಹೋಗು. ನಿನ್ನವುಗಳು ಅನತ್ತಿ ಸಲ್ಲದವೆ. ಅವಳನ್ನು ಕಾಣತು" ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

ಬಳಿಕ ಪ್ರತಾಪನು— "ಅಪ್ರಕೃಷ್ಣನಿಗೆ, ನನ್ನನ್ನು ಉಪಾಸಗರಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸು" ಎಂದನು.

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸೇರಿದಕೂಡಲೇ ಪ್ರತಾಪನು, ತನ್ನ ಹತ್ತಿಯನ್ನು ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ವಕ್ರ ಬುದ್ಧಿ ಮಹಾರಾಜನನ್ನು ಕುರಿತು

"ದುನೂಗಾದ ದೊರೆಯ, ನೀನು ನನಗೆ ಮಾಡಿದ ದ್ರೋಹಕ್ಕೆ ಕ್ಷಮಾನವೆ ಕೊಡುಕೊ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ..." ಎಂದು ಅವನು ಹೇಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರಾಜನು— "ಯಾರಲ್ಲಿ? ಇವನನ್ನು ಓಡಿದುಕಟ್ಟಿರಿ" ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು.

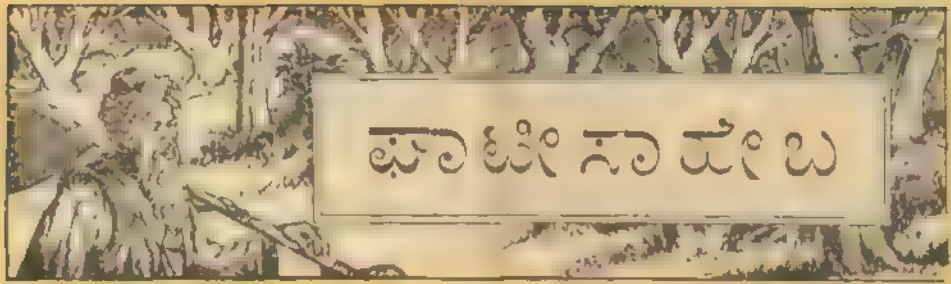
"ಅದೃಶ್ಯಸೇವಕಿ! ಈ ವೀರರಾಜ ಸೇವಕರಿಗೆಲ್ಲಾ ತಕ್ಕವಾಸ್ತವಾದಿ ಬುದ್ಧಿಕರಿಸು" ಎಂದನು ಪ್ರತಾಪ.

ಅಪ್ರಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಈ ವೀರರ ಜುಟ್ಟುಗಳ ನ್ನಲ್ಲಾ ಸೇರಿಸಿ ಕಟ್ಟಿ ದರದವನೆ ಎಳೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ದೂರ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಡೆನಿಹಾಕಿ ಬಂದಳು.

ವಕ್ರಬುದ್ಧಿ ಒಲೆಯಿಂದ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಸೆಳೆದುಕೊಂಡು ಪ್ರತಾಪನಮೇಲೆ ಧುಮುಕಿದನು. ಎಲ್ಲರೂ ಸೋತುಕೊಂಡಂತೆಯೇ ವಕ್ರ ಬುದ್ಧಿಯು ತಲೆ ಕೆಳಗಾಯಿತು. ಎರಡು ತಾಳೇ ಮರದಷ್ಟು ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಎರಿದನು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಇದ್ದಾಳೆಂದು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದನು. ಅವನ ತಲೆ ನೂರಾರು ಚೂರುಗಳಾದುವು.

ತರುವಾಯ ಉಪಾಸಗರಕ್ಕೆ ಪ್ರತಾಪನೇ ರಾಜನಾದನು. ದೇವಕನಿಗೆ ರಾಣಿಯಾದಳು. ಇವರೂ ಸುಖವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದೃಶ್ಯಸೇವಕಿ ಅವನ ಅನ್ಯಾಧಾರಕಿಯಾಗಿರುವಾಗ, ಬೇರೆ ಸೇವಾಧಿಪತಿ ಯಾಕೆ? ಪ್ರತಾಪನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಶತ್ರುಗಳೇ ಇಲ್ಲವೆಂದೋದರು. ಪ್ರತಾಪನು ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾದನು.

ಪಾಟೀಸಾಹೇಬ

ಬಿಹಳಕಾಲದಕೆಳಗೆ ಗಾಜಿನಗೂಡು ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಾಧಿ ಎಂಬ ಸಾಹೇಬ ನೋಬ್ಬಿಸಿದ್ದ. ಅವನಿಗೆ ಹತ್ತಿ ಹಿಂಜುವುದು ಕೆಲಸ. ಅದರೇ ಅವು ಚಿಕ್ಕ ಗ್ರಾಮವಾದುದರಿಂದ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಕೆಲಸ ಸುಯಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು.

“ಇದೇನೋ, ಈ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಜೀವನ ಸಾಗುವಂತಿಲ್ಲ. ಹೇಗೆಲ್ಲಾ! ಇನ್ನೆಲ್ಲಿ ಹೋಗಲಿ?” ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದನು. ಕಡೆಗೆ ಅರಳೂರಿಗೆ ಹೋಗುವುದೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದನು. ಅವನಿಗಿರುವ ಆಸ್ತಿಯೆಂದರೆ ಅವನ ಅರಳೆಹಿಂಜುವ ಬಿಲ್ಲು ಒಂದೇ. ಅದನ್ನು ಭುಜದಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೊರಟನು.

ಗಾಜಿನಗೂಡುಗೂ ಅರಳೂರಿಗೂ ನಡುವೆ ಹರದಾರಿಯುಂಟು. ನಡುವೆ ಒಂದು ಅಡವಿ ಕೂಡ ಅಡ್ಡಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಕಾಲುನಡಿಗೆಯೇ ಗತಿಯಲ್ಲದೆ ಬೇರೆವಾಹನ ಸೌಕರ್ಯಗಳೇನೂ ಇವಿಲ್ಲ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕಾದ ಬೇಕಷ್ಟೆ?

ಹೇಗೆನೋ ಒಂದಾಕೆ ಸಂಸಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಒಂದಿಷ್ಟು ಹುರಿಗಡಲೆಯನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಂಡು, ಒಂದೊಂದೇ ಎರಕರಕೆ, ತಿನ್ನುತ್ತಾನೆಂದನು. ಎರಡು ದಿನವು ವಾಗುವುದರೊಳಗೆ ಕಡಲೆ ಭಾರವಾಗಿ ಅವನ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕುಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಒಳಗಿಟ್ಟಿರುವುದು ಸಣ್ಣ ಕಾಲುಮೆಗಳೆಂದು, ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ನೀರುಕುಡಿದನು. ಹಸಿವೆ ಅಡಗಿ ಉತ್ಸಾಹ ಬಂತು. ಭುಜದಲ್ಲಿರುವ ಅರಳೆಹಿಂಜುವ ಬಿಲ್ಲಿನ ಹಗ್ಗವನ್ನು “ಟಿಂ ಟಿಂ” ಎಸಿಸುತ್ತಾ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ.

ಚರಚನೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಮುನ್ನಾನು ಯಾಕೋ ಗಕ್ಕನೆ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟ. ಯಾಕೇನು? ಹತ್ತುಗಜದೂರದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಿ ಹುಲಿ ಹೊಂದು ‘ಗಾಂತ್ರೆ’ ಎಂದು ಅಕಳಿಸುತ್ತ ನಿಂತಿತ್ತು. ಭಯದಿಂದ ಮುನ್ನಾಸಿಗೆ ಬೆನರಿಳಿಯಿತು. ಅದರೂ ಅವನ ಕೈಬರಳು ಅರಳೆ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ‘ಟಿಂಗ ಟಿಂಗನೆ’ ಮೀರಿಕೊಂಡೇ ಇದ್ದುವು ಅಷ್ಟು ಅಭ್ಯಾಸ ಅವನಿಗೆ ಅಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ! ಈಗ ಬೆರಕೂ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದುವು!

ಸರಿಗೆ ಗೊತ್ತು ಅವನಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿರುವುದು
 ಒಂದಿ ತವಾಗಿಯೂ ತುಸುಕಿಯಲ್ಲವೆಂದು.
 ಹುಲಿಯ ಮಂದಬುಲಿಗೆ ನರಿ ಒಳಗೊಳಗೆ
 ನಗುತ್ತ ಸರಿ ಮಾತಾ, ಪಾಸಿರುವಾಗ
 ನಿನಗೇನು ಭಯ? ಪಾನು ಹೊಂ (1) ಅವನನ್ನು
 ಮಾತಿಗೆ ತಿರುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆ ಸಂಧಿ ನೋಡಿ
 ಕೊಂಡು ನಿನ್ನ ಮೈವನೆ ಒಡೆಹೋಗು
 ಎಂದಿತು.

ಹುಲಿಗೆ ಸಂಸಾರಬಂಧು. "ಅವನ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಕೆಲವೆಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ ಅಂತ ನನಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ? ಎಂದು ಕೇಳಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ನನಗೆ, "ಅದಕ್ಕೇನು? ನಾನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಕೇಳಿತು. ಅದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನನಗೆ ನಿದ್ರೆ ಬಂತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಹುಲಿ "ಹುಂ" ಎಂದಿತು.

ಒಳಕೆ ನಲಿ ಪಳವಾರಿಯಿಂದಾಗಿ, ಮಸ್ತಾನನ ಹಿಂದೂಗವೆಯಿಂದ ಬಂದು - "ಎನಯ್ಯ ಸಾಯಬರೆ! ಹೀಗೆ ಬುಬ್ಬರೇ ನಿಂತಿದ್ದೀರೇಕೆ? ಎಂದು ಮಾತಾಡಿತು.

న.స్వామి క్షోభించి “యోకందలి
కాదుదీనా? ఎదురిస్తా ఆహ్లాదం
దులి సంతోషం, యోక సంతోషం అంత
కేళువుదే?” అందను.

ಅವಳಿಗೆ ಸರಿ—“ಹುಡುಗೇ! ಇಷ್ಟೇನೆ ನಿನಗೆ
ನೋರುಷ್ಚಿ ನಾನೋಂದು ಕೂಗುಹಾಕಿದೆ”

ಮಹಾತ್ಮನ ಪುಣ್ಯ. ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ
ಹುಲಿ ಸಂತೋಷೋದ್ಭುತ. ಅದರೂ ಅದರ
ಗಂಟಲು. ಗಾಂಧಿ. ಗುಟ್ಟು ಕೊಂಡೇ ಇತ್ತು.
ಅದು ಅದರ ಅಭ್ಯಾಸವೇ? ಎನ್ನೋ? ನಾಳೆ
ಯವ ದೇಶದ 'ಕುಂಗ ಬಂಗ' ಎನ್ನಿಸುತ್ತಾ
ಇತ್ತು. ಬಿಡಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಂಚಿನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಬಂದು
ಸರಿ ನೋಡು ಹುಲಿಯಬಳಿಗೆ ಬಂದು -
“ಯಾಕೆ ಹುಲಿಮಾಮಾ ನಾನು ನನ್ನ? ಬಂದೇ
ಹುಲಿ ಆ ನುನುತ್ವನೋಲೆ ಹುಲಿ, ನಂಗೆ
ವಿಡವಾರದೆ? ಎನು ಹಾಗೆ ನೋಡುತ್ತಿ?”
ಬಂದು ಸ್ತಬ್ಧನಾದ. ಅವಕ್ಕೆ ಹುಲಿ-“ನೋಡಿ
ವಿಯಾ ಆನನ ಕೆಯಲ್ಲೊವ ಹೊಸಮಾದ
ಯ ಆ ಮೊಡ್ಡ ತುಕಾರಿ? ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ
ಅನನು ಬಿಡುಬೋಗದೆ ನಿಂತಿದಾನೆ! ಏಕೋ

ಚಂದ್ರಮಾಮು

ನೆಂದರೆ ಹುಲಿಗಿಲೆ, ಎಲ್ಲಾ ಓಟಬಿಟ್ಟುತು.
ಎಂದಿತು.

ನರಿ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವುದೆಂದೇ ಸಾಕ್ಷೇಬ
ನಗೆ ತೋರುತು. ಆದರೂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡ
ಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡು "ಹೌದೆ? ಅಷ್ಟು ಶಕ್ತಿ
ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಿನ್ನಲ್ಲಿವೆಯೆ, ನೀನು ಕೇಳುವ
ಬಹುಮಾನ ನಾನುಕೊಟ್ಟೀನು" ಎಂದನು.

ಕೂಡಲೆ ನರಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಹುಲಿ
ಪಾಕಿತು. ತತ್ ಕಾಲೇ ಹುಲಿ ಮಾಯವಾಗಿ
ಹೋಯಿತು. ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಸಂಭ್ರಮಾ
ವನು ಮುಸ್ತಾನ. "ಬದುಕಿದೆಯಾ ಬಡ
ಜೀವನೆ" ಎಂದುಕೊಂಡನು.

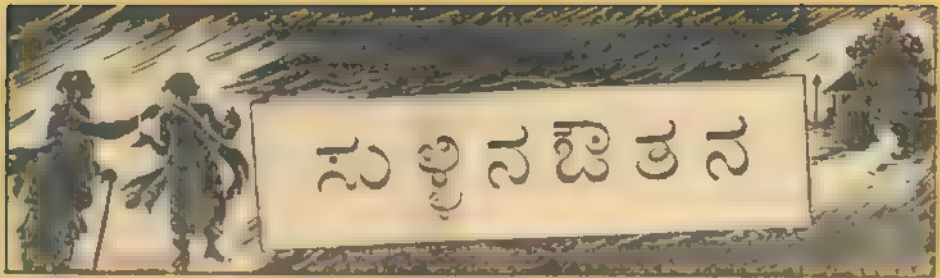
ಅವನು ಸ್ತಿಮಿತಕ್ಕೆ ಬಂದಕೂಡಲೇ ನರಿ
"ನನ್ನ ಬಹುಮಾನ?" ಎಂದು ಕೇಳಿತು.
"ಕೇಳಿಕೋ" ಅಂದನು ಮುಸ್ತಾನ. "ನನಗೆ
ಮತ್ತೇನೂಬೇಡ. ನಿನ್ನ ಗುಂಡಿಗೆ ಬೇಕು.
ಕೊಡು" ಎಂದಿತು ನರಿ. ಮ. ತೋಲಗಿ ಪೀಡೆ
ಕತ್ತಿಕೊಂಡಂತಾಯಿತು ಸಾಕ್ಷೇಬನಿಗೆ.

ಆದರೂ ಅವನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಸಾಕ್ಷೇಬ!
"ಹಿವ್, ಇದ್ದೀನಾ ನಿನ್ನ ಕೊರಿಕೆ" ಇದ್ದೇನು
ದೊಡ್ಡವಸ್ತು ಕೇಳುವುದೇ, ವಾಸ್ತವಾನ್ವ
ತದೋ ಇವೋ ಎಂದು ನಾನು ಅನುಮಾ
ನಿಸಿದೆ. ನನಗೆ ಪ್ರಾಣವಾದುದಾದ ನಿನ್ನ
ಗುಂಡನ್ನು ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ದರೂ ತೀರಿಕೊ
ದೀತೆ? ಅದರೆ ಒಂದುನಿನ್ನ ಪಾಳೆಕೊಂ
ಡಿದಬೇಕು. ನೀನು. ಯಾರೇನು ಕೇಳಿದರೂ
ನಾನು ಈ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನಲಾರೆ.

ನಿನ್ನಂತೆಯೇ ಒಂದು ಕೇಳುವು ಬಂದು ನನ್ನ
ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿರುವ ರೋಷವು ಚೂರು
ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿತು. ತಿಳಿದುಕೋ ಅಂತ
ಹೇಳಿದೆ. ಅದು ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು
ಕೊಟಿ ಚೂರುಗಳನ್ನು ಹೆಕ್ಕುವಾಗ, ಎರಡು
ಬೇಜು ಕಾಯಗಳು ಅವನ್ನು ಹಿಡಿಯಲಿಕ್ಕಾಗಿ
ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿಗೆ ಧಮುಕಿಬಿಟ್ಟು.
ಅವುಗಳು ಕೊಡಲುಕೊಡಲಿ. ನಂತರ ನೀನು
ಹೊಕ್ಕು ನನ್ನ ಗುಂಡಿಯನ್ನು ತೆಕ್ಕಿಟ್ಟು
ಯಾಂಕೆ ಎಂದು ಬಹಳವಾಗಿ ಕೆಂಬಂಕೆ ಕೇಳಿದ.

"ಹಿವ್, ನೀನುಗಳು ಮುಖಕ್ಕೆ ಕಿವಿಗೆ
ಬೀಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ನರಿ ಬಂದುಕೊಂಡು ನಿಲ್ಲದೆ
ಓಡಿಯೇ ಹೋಯಿತು. ಮುಸ್ತಾನ ಆಲ್ಲಾ
ಸ್ತರಸಮಾಡುತ್ತ, ವಿರಾಳವದವಾಗಿ ತನ್ನ
ದಾರಿಹಿಡಿದು ಸಾಗಿದನು.

ಸುಳ್ಳಿನ ಬೈತನ

ಕಲ್ಯಾಣ ನಗರದಲ್ಲಿ ಶರಭಯ್ಯನೆಂಬ ಧನವಂತಿ ನೊಬ್ಬ ಸಿಟ್ಟು. ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಶ್ರೀಮಂತರು ಬೇರೆಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಹೊಕ್ಕನೆಂಬ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಹೊರತು, ಧರ್ಮಾತ್ಮನು ಹಸಿವೇ ಹಿಟ್ಟು ಒಬ್ಬರಿಗೂ ಎಂದು ಕೂಗುವದೂ ಹೊಸದೊಡವನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಹಾನಿಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಹೋಗಲಿ, ಕೇಳದವರನ್ನು ಯಾವದೋ ಒಂದು ಸುಳುವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಕೊಡಿಸಿ ಕೊಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅವನುಗತಿ ತಿಳಿದಿದ್ದ ಭಕ್ತರೇ ರಾರಾ ಅವನ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು.

ಒಮ್ಮೆ ಆ ನಗರಕ್ಕೆ ವೆಂಕಟೇಶನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಯಾತ್ರಕನು ಬಂದನು. ಅವನು ಒಳವಯಸ್ಸಿನವನಾದ್ದು, ಆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಭೋಜನವು ಸಿಕ್ಕುತ್ತೋ ಎಂದು ಅರೋಹನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಹೊರೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ನನ್ನ ಕುರಿತು - "ಅಯ್ಯಾ, ಈ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನನಗೆ ಭೋಜನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಿರುವ ಮನೆ ಯನ್ನು ತೋರಿಸುವರಾ? ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಊಟವಾಕುವವರ ಮನೆಯಾವುದೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಧರ್ಮಮಾಡದ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ ಮನೆಯೊಂದು ಇಲ್ಲಿದೆ. ಆ ಮನೆಯದಾಗಿಲಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಹೋಗಬೇಡ" ಎಂದು ಆತನು ದೂರದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಶರಭಯ್ಯನ ಮನೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ವೆಂಕಟೇಶನು "ಎನಯ್ಯಾ, ಆ ಗೃಹಸ್ಥ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಎಂದ ಕಾಗೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಓಡಿಸದಂತಹ ಏನು ಕಾರಿಯೋ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಹೌದು ಹೌದು. ಎಂದೂರಿಗೆ ಕೂಡ ಅವನ ಮನೆಯ ಬಳಿಗೆ ಹಾರುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದನು ಆ ಮಾರ್ಗಸ್ಥ.

ವೆಂಕಟೇಶನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಟೆಗಾರನಾಗಿತ್ತು. ಆ ಶರಭಯ್ಯನ ಸಂಗತಿಯನ್ನೇ ತಿಳಿದುಬಡ ಬೇಕೆಂದು ತೋರಿತು. ನಂತರಗೆ ಆ ಶರಭಯ್ಯನ ಮನೆಯೊಳಗಲಿಯನ್ನು ಏರಿದನು.

ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿದಾಗ ಸಾವ್ವಾತ್ ಶರಭಯ್ಯನೇ ಬಂದು ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು, "ಎನುಬೇಕು? ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ವೆಂಕಟೇಶನು—“ನನ್ನ ಮೊ
ನಾನೊಬ್ಬ ಯಾತ್ರಿಕ. ಏನೋ ಈ ಒಂದು
ಹೊತ್ತಿನ ಊಟಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲ
ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಸಂಜೆಗೆ ಬೇರೆ ಊರಿಗೆ
ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಈ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಅನ್ನ
ದಾತರು ಯಾರೆಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ ನಿಮ್ಮ
ಮನೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು” ಎಂದನು.

ಶರಭಯ್ಯ ಕೊಂಕುನಗೆ ನಗುತ್ತ—
“ಹಾಗೋ? ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಯಿತು. ನಾನು
ಊಟಕ್ಕೆ ಏಳುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿರುತ್ತ
ಬಂದಿ. ‘ಅಭಾಗತಃ ಸ್ವಯಂವಿಷ್ಣುಃ’
ಅಂದಿವ್ವಾರೆ ಹಿರಿಯರು. ‘ವಿಷ್ಣುಸ್ವರೂಪಿ
ಯಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ನಿನಗೆ ಹಿತವೂ ಮಾಡ
ಬೇಕಲ್ಲದೆ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಊಟಹಾಕಿ ಕಳಿಸು
ವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಅದ್ದರಿಂದ, ಒಂದು
ನಿಮಿಷ ತಾಳು. ದಂಡಿಭಕ್ಷ್ಯನು ಸಮಾಪ್ತ
ದೊಂದಿಗೆ ಪದ್ಮಸೋಮತನಾದ ಅಡುಗೆ
ಯನ್ನೆ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸುವೆನು” ಎಂದನು.

ಶರಭಯ್ಯನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಂಗ್ಯಾರ್ಥ
ವನ್ನು ವೆಂಕಟೇಶನು ಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಅದರೂ
ಏನೂ ತಿಳಿಯದವನಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತ -
“ಅಯ್ಯಾ, ಒಂದು ನಿಮಿಷವೇನು, ಎಷ್ಟು
ಹೊತ್ತಾದರೂ ಚಿಂತಿಸಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟಕ್ಕೂ ಈಗ
ಹಾಗೇನು ಹೊತ್ತು ವಿಚಾರಿಸೋಲ್ಲವಷ್ಟೆ?”
ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಚಾನಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು
ಕೊಂಡನು. ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಸಲಿಗೆ
ಯಿಂದ ಅವನು ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟ

ದನ್ನು ನೋಡಿ ಶರಭಯ್ಯನಿಗೆ ಕೋಪವು
ಬಂತು. ಹೇಗೂ ಅವನಿಗೆ ತಕ್ಷಣಾಪ್ತಿ
ಮಾಡಿಯೇ ಕಳುಹಿಸುವಾಗಾದುದರಿಂದ ಅವನ
ಸರಸದವಾರವೆಂದುಕೊಂಡು, ಕೋಪವನ್ನು
ನುಂಗಿಕೊಂಡನು. ವೆಂಕಟೇಶನು ಕಣ್ಣು
ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ಮುಂದೆ ನಗುತ್ತ ಮೋ
ಎಂದು ಮೋಹಿಸುವಾಗಿದ್ದನು.

ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಶರಭಯ್ಯ—
“ಏಳುಯ್ಯಾ ವಿಷ್ಣುಸ್ವರೂಪಾ. ದೀಕ್ಷಣ ತಯಾ
ರಾಯಿತು. ಏಯಾ, ಯಾರೋ ಅಲ್ಲಿ?”
ಎರಡುಜೆಂಬು ನೀರು ತಾವೋ” ಎಂದನು.
ವೆಂಕಟೇಶನು ಕುರ್ಚಿಯಿಂದ ಎದ್ದು ನೀರಿ
ಗಾಗಿ ಎದುರುನೋಡಿದನು. ನೀರು ಮಾತ್ರ
ಯಾರೂ ತರಲಿಲ್ಲ. ಶರಭಯ್ಯ ಯಾರ
ಕೈಯಿಂದಲೋ ನೀರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಂತೆ

ಚಂದಮಾಮ

ನಟಿಸಿ, ಹಾಗೆಯೇ ಜಗಲಿಯ ಬದಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಕೆಳಗಲು ಮುಖಗಳನ್ನು ತೋಳಿದುಕೊಂಡಂತೆ ಆಟ ಕಾಣಿಸಿದನು.

ವೆಂಕಟೇಶನಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಯ ವಾತುಕನು "ನಾನು ಕ್ಷಾರಂವಮಾಯಿಕೆಂದು" ಗೃಹಿಸಿ "ನನು ಬಳಿಕ ಅವನು ಕೂಡಾ ರವಭಯ್ಯನು ಕೊಂಬು ರೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೆಳಗಲು ಮುಖಗಳನ್ನು ತೋಳಿದುಕೊಂಡಂತೆ ನಟಿಸಿದನು.

ಹೀಗೆ ಅವನೂ ಒಟ್ಟಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗುವ ಹೊಂದು ರವಭಯ್ಯನು ಉದಿಸಿದನು. "ನನ್ನ ಸಿರಾ?" ಎಂದು ಮೇಲೆಕೆಳಗೆ ನೋಡುತ್ತಾ, "ಎಂತುಕೊಳ್ಳುವೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದು. "ಇವನಾರೋ ಕೊಂಡ ಆಪಾದ್ಯನಾಗಿಯೇ ಇದ್ದಾನೆ, ಇಗಲಿ ನೋಡೋಣ" ಎಂದು

ಕೊಂಡು "ವಾರಯ್ಯಾ ಉಟಿದಕೋಕೆಗೆ" ಎಂದು ವೆಂಕಟೇಶನನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮನೆಗಳೂ ಅವುಗಳ ಇದ್ದಿರಿಸಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯ ತಟ್ಟೆಗಳೂ, ತವುಗಳೂ, ಸ್ಥಾಸಣ್ಣ, ಬೆಳ್ಳಿ ಕವುಗಳೂ ಇಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದುವು. ಆದರೆ ವವಾ ಘಗಳೇನೂ ಇಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲವೂ ಖಾಲಿಯಾಗಿರೇ ಇದ್ದುವು.

ರವಭಯ್ಯ ಒಂದು ಮನೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು, ವೆಂಕಟೇಶನನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಮನೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂಡುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಯಾವನಾಗಲಿ, ಬರಿಸುವವರಾಗಲೀ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ರವಭಯ್ಯ ಯಾರೋ ತುಳುಕು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಶಾಸು ಬೊಗಸೆಯೊಡ್ಡಿ ದಂತೆ ನಟಿಸಿ "ಪಾಕುವಾಕು, ಅವನಿಗೆ ಬಿಡಿಸು" ಎಂದನು. ವೆಂಕಟೇಶನು ಅವನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಟಿಸುತ್ತ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ತುಳುಕಿ ತುಂಬಿ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಮೂಸಿದಂತೆ, "ಅರರೆ! ಪಾಕುವಾಕು!" ಎಂದು, ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿರುವ ಸುಳಿನ ಆವೃತವನ್ನು ಕಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಕ್ಷಾರಂವಮಾಯಿಕೆದನು.

"ಇವನಾರೋ ಬಹಳ ಗಟ್ಟಿಗನೇಸರಿ" ಎಂದುಕೊಂಡು ರವಭಯ್ಯ — "ಅವು ಹುಳೀ ಪಾಕು ವಿವಾ ಇರುವಂಥಾದೆ. ಭಕ್ತ್ಯಗಳ ಮಚಿ ನೋಡು. ಆ ಕಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ರಸಗುಲಾ ಇದೆನೋಡು. ಕಳಕಳಿಸಿಕೊಂಡು ಪಾಕದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ತೇಲುತ್ತಿದೆ! ಎಲೋ, ಇವನಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ರಸಗುಲಾ ತಂದುಪಾಕು" ಎಂದು

ಅಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಹಾಗೂ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರನಿಗೆ
 "ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಮಾಡಬೇಡಯ್ಯ, ಹಾಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ"
 ಎಂದನು. ಅದಕ್ಕೆ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರನು "ಅಹಾ!
 ನಿಮ್ಮ ಅಡುಗೆಯವ ಯಾರೋ ನಳನನ್ನೂ
 ಭೀಮನನ್ನೂ ಕೊಂದು ಅವರ ತೀರ್ಥಾಟಕಿಯೊಂ
 ದಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಅಷ್ಟು ಹತ್ತಿವೇ
 ಸರಿ ಎಂದು ನಾಲಗೆ ಚಪ್ಪರಿಸುತ್ತ, ಕಣ್ಣಿಗೆ
 ಕಾಣಿಸದ, ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕದ ಆ ರಸಗಲ್ಲಾದ
 ರುಚಿನೋಡ ತೊಡಗಿದನು.

"ಅರರೆ! ಹಾಗೆ ಎಷ್ಟನ್ನೂ ಒಡಿಸುತ್ತಿ?
 ನನ್ನದೇನು ಕೊಟ್ಟಿರೋ ಮಡುವೇ!
 ಎಷ್ಟಂತ ತಿನ್ನಲಿ!" ಎಂದು ವೆಂಕಟೇಶ್ವರನು
 ಬಡಿಸುವವನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದನು.

ಆಗ ಶರಭಯ್ಯ, "ನೀನು ತಿನ್ನುವಾಗ ಆ
 ಪುಳಿಯೋಗರೆಯನ್ನು ನಂಬಿಕೊಳ್ಳಯ್ಯ. ಗೇರು
 ಬೀಜಗಳನ್ನ ಕಂಡುಹಾಕಿ ಭೇರಿ ಹೊದಾ
 ಗಿದೆ. ಒಂದು ಸ್ವಂತು ಬಿಡುಕೊಳ್ಳಲೆ ಅವ
 ನಿಗೆ ಹಾಕಯ್ಯ. ಹಾಗೇ ಬಿಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ
 ಎರಡೆರಡು ಪುಟ್ಟಗಳನ್ನ ಹಾಕು. ಮತ್ತೆ
 ಅಡ್ಡಿಕೊಳ್ಳಲೆಕ್ಕೆ ಒಂದು ನೆನು ಮೊಸರು
 ಹಾಕು" ಎಂದು ವರಸಿಯಾಗಿ ಉಪಚಾರ
 ಹೇಳುತ್ತಾಹೋದನು.

ವೆಂಕಟೇಶ್ವರನು ಒಂದು ಪುಟ್ಟಕನ್ನನ್ನು
 ತೋರಿಸಿ, "ಅಯ್ಯಾ, ಇದರಲ್ಲಿರುವ
 ದೇನೋ ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲವಲ್ಲ?" ಎಂದನು, ಅದ
 ರಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಏನೋ ಇರುವುದಾಗಿ.

ಅದಕ್ಕೆ ಶರಭಯ್ಯ, "ಅದಾ" ಇನ್ನು

ಅವರ ರುಚಿ ನೋಡ್ತೀವೆ? ಅದಕ್ಕೆ ಅ
 ಯ್ಯಾ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಮಲೆಯಾಳದ್ದು. ಭೇರಿ
 ರುಚಿಯಾಗಿರುತ್ತೆ" ಎಂದನು.

ಈಗ ಹಸನ್ರು ಈ ಪಾಟಕವನ್ನು ಓಗೇಯೇ
 ಕಡೆಗೋಳಿಸಿ ಮುಗಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾನೆಂದು ವೆಂಕ
 ಟೇಶ್ವರಿಗೆ ತಿಳಿದುಹೋಯಿತು. "ಕಡೆಗೆ
 ಕಂಡುಬಂದಿರಲಿಲ್ಲವೆ ಓಗೇಯೇ ಕಡೆಗೆ
 ಹಸನ್ರು ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಕೊಡುತ್ತಾನೆವೆ
 ಇದರ ತುತ್ತ. ಈ ದುರ್ಮನಿಗೆ ಹೇಗೆ ದುರ್ಮ
 ಬುದ್ಧಿ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ
 ಮಾಡಿದನು.

"ನೀನಾ" ನನಗೆ ದುರ್ಮವೆಂದರೆ
 ಬಹಳ ಇಷ್ಟವೆಂದು ನಿನಗೆ ತಿಳಿದು
 ಯಿತು? ಇದು ಒಳ್ಳೆ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲ!
 ಎನ್ನುತ್ತಾ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರನು ಅಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು

ಖಾಲಿ ಕಪ್ಪನ್ನು ಶೇಗೆದುಕೊಂಡು, ಕುಡಿಯುವವನಂತೆ ಗುಟಕೀಸತೊಡಗಿದ.

“ಭಲೆ! ಪಾಘಾಸ! ಏನು ಮಾಡುಮಾಡು! ಅಮೃತ!...ಅಮೃತ! ಅಮೃತವೇ! ಏನಂದೆ?... ಭೇದ, ಅಮೃತಕ್ಕೂ ಇದಕ್ಕೂ ಎಲ್ಲಿಯ ಹೋರಾಟ? ಈ ರಸವೆನುಂದೆ ಅಮೃತಾಗಿವ್ಯತಾ ಯಾವ ಕಸ? ರಸ! ರಸ!! ದ್ರಾ...ಕ್ಷಾ...ರ...ಸ...ಹಾ!” ಎನ್ನುತ್ತಾ ವೆಂಕಟೇಶನು ಏನು ತೂರಾಡುತ್ತಾ ತಲೆಗೆ ಮತ್ತೇರಿದವನಂತೆ ನಟಿಸಿದನು.

ಶರಭಯ್ಯ ಗಾಬರಿಯಾಗಿ “ಏನಿದು?” ಎ-ದು ಏಳಲುಕೊಂಡಿದಾಗ, ವೆಂಕಟೇಶನು ಮೈತಿಳಿಯದವನಂತೆ ತಡಬಡಿಸುತ್ತ “ಏನಿದೂ! ಏನಿದೂ! ರಸವಿದೂ! ರುಚಿಯಿದೂ! ಧ್ರಾಕ್ಷಾರಸವಿದೂ! ಕುಡೀ! ಕುಡೀ! ಕು...ಡೀ...ಡೀ...ರೀ...” ಎಂದು ಹುತ್ಕಾಬಡ್ತಿ ಕೂಗುತ್ತ ಶರಭಯ್ಯನ ಜುಟ್ಟು ಹಿಡಿದು ಬಗ್ಗಿಸಿ, ಅವನ ಜಿನ್ನಿನಮೇಲೆ ದಬದಬನೆ ನಾಲ್ಕು ಗುದ್ದುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟನು.

ಶರಭಯ್ಯನು “ಕುಲೊ, ಮುರ್ಯೋ” ಎಂದು ಕೂಗಿದನು. ನಾಲ್ಕಾರುಮಂದಿ ಗುಂಪು

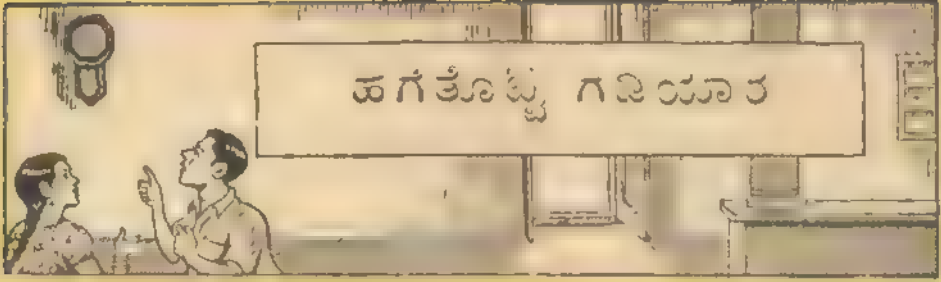
ಗೂಡಿದರು. ಶರಭಯ್ಯ ಅಳುತ್ತಾ—“ಈ ದುಷ್ಟನು ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಒಂದು ನನ್ನನ್ನೆ ಹೊಡೆದ ಸೋಡಿ” ಎಂದನು. ಬಂದವರು ವೆಂಕಟೇಶನನ್ನು ನೋಡಿ—“ಏನದ್ರಾ, ಅನ್ನವಿಕ್ಕಿದವನಿಗೆ ಘಾತನಾಡಬಹುದೇ?” ಎಂದರು.

ವೆಂಕಟೇಶನು ನ ತ್ರಿಕದವನಂತೆ ಹಿಳಿಹಿಳಿ ನೋಡುತ್ತ ಮಹಾತ್ಮಾಸವನ್ನು ನಟಿಸುತ್ತಾ “ಕ್ಷಮಿಸಿರಿ. ಇವನು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸ ಪಾನದಿಂದ ನನಗೆ ವತ್ಸಲಿ ಮೈತಿಳಿಯದೆ, ಏಕೋ ಅಸಹಾರವನಾಡಿದಟ್ಟನೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ” ಎಂದನು. ಶರಭಯ್ಯ—“ಸುಳ್ಳು ಸುಳ್ಳು! ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸವೂ ಇಲ್ಲ ಏನೂ ಇಲ್ಲ!” ಎಂದನು. “ಎಲ್ಲಾ ಕಾರಸವು ಸುಳ್ಳಾದರೆ ಊಟವೂ ದಿವ್ಯವೂ ಎಲ್ಲಾ ಸುಳ್ಳೇ” ಎಂದನು ವೆಂಕಟೇಶ.

ಬಂದವರಿಗೆ ಒಂದೂತಿಯದೆ, ಕಡೆಗೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಅಡುಗೆಯನವನ್ನು ಕೇಳಲಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ರಹಸ್ಯವೂ ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

“ಆ ಸುಳ್ಳಿನ ದಿವ್ಯಕ್ಕೆ ಇವನುಮಾಡಿಷ್ಟು ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಇದೆ” ಎಂದೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಅವರವರವಾಡಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋದರು.

ಹಗತೊಟ್ಟು ಗಡಿಯಾರ

ನಮ್ಮ ಗೋಪಿಯೆಂಬ ಸಾಲಿಗಳ, ಬಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವುದೆಂದರೆ ಅವಳಿಗೆ ಬಹಳ ಸುಖ. ಅವಳ ತಂಗಿ ಸುಶೀಲೆಗಾದರೂ ಕಲಿಯುವುದೆಂದರೆ ತುಂಬಾ ಆಸಕ್ತಿ.

ಅವಳ ಮನೆಯ ನಡುವಿನ ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗಡಿಯಾರವಿತ್ತು. ಅದು ಎಲ್ಲಾ ಗಂಟೆಗಳನ್ನೂ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಒಂದು ದಿನ ಗೋಪಿ ತಂಗಿಯನ್ನು ಆ ಗಡಿಯಾರದ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದು, "ತಂಗಿ, ಆ ಗಡಿಯಾರದ ಕಡೆಗೆ ನೋಡ." ಎಂದನು. ಸುಶೀಲೆ ನೋಡಿ "ಎಂಟು ಗಂಟೆಯಾಗಿ ನಲವತ್ತು ನಿಮಿಷಾಯ್ತು. ಬಾಲೆಗೆ ಹೊತ್ತಾಯಿತು. ಏಳು. ಬಟ್ಟೆ ತೊಟ್ಟು ಕೊ. ಹೊರಡು" ಎಂದು ಅವಳರವಡಿಸಿದಳು.

ಅದಕ್ಕೆ ಗೋಪಿ— "ಹಾಳು ಗಡಿಯಾರ! ಗಡಿಯಾರವೋ ಭೂತವೋ! ಏನೋ ಅವಳರ ಮಾಡುತ್ತೆ. ನಮ್ಮನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಲ್ಲ, ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಇದು ಓಗೈಯೇ ಗಡಿಬಿಡಿಸಿಡಿಸುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಸಾಸವಿಲ್ಲ" ಎಂದನು ತುಟಿಕಚ್ಚುತ್ತಾ.

ಅಕ್ಕಾ, ನಿನ್ನನ್ನು ಆಟಕ್ಕೆ ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟೆವೆಂದು ಗಡಿಯಾರವನ್ನು ನಿಂದಿಸುವುದೇ ಇದುವೆಂಬುದು ನೋಡಿದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಒಳ್ಳೆಯದು! ಗಡಿಯಾರದ ಮುಖ ನೋಡಿ ನೋಡಿದರೆ ಹೊತ್ತು ತಪ್ಪದೆ ಬಾಲೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಕ್ಷಣ ಕೂಡಿಗೆ ಹೋದರೆ ಮಾಸ್ತರು ಮೆಚ್ಚುತ್ತಾರೆ ಜೈಯುವದಿಲ್ಲ" ಎಂದಳು ಸುಶೀಲೆ.

ಅಕ್ಕಾಳಿಗೆ ಗಡಿಯಾರ ಒಂಭತ್ತು ಗಂಟೆ ಹೊಡೆಯಿತು. ಗಂಟೆಯೆಂಬ ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಅವಳ ತಾಯಿ— "ಬಾಲೆಗೆ ವೇಳೆಯಾಯಿತು. ಹೊರಡಿರಿ" ಎಂದು ಕೂಗುಹಾಕಿದಳು.

ಉಪಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಗೋಪಿ ಗಡುಗಡನೆ ಪೋಪಾಕು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಾಲೆಗೆ ಹೊರಟನು. ಅವಳಿಂದ ಉತ್ಸಾದವಿಂದ ಹಾರುತ್ತಾ ಸುಶೀಲೆಯೂ ಹೊರಟಳು.

ಬಾಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂಬ ಮಾತೇ ಹೊರತು, ಗೋಪಿಯ. ಲಕ್ಷ್ಮೀವೆಲ್ಲಾ ನಿತ್ಯವೂ ತನಗೆ ಅಪಕಾರವನಡುತ್ತಿರುವ ಆ ಗಡಿಯಾರದ ಮೇಲೆಯೇ ಇತ್ತು. ಅವಳು ಸುಶೀಲೆಯನ್ನು ಕುರಿತು "ತಂಗಿ, ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಗೋಡೆ

ಯಲ್ಲಿರುವ ಗಡಿಯಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಗಡಿಯಾರವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿತ್ತು. ಸ್ವಲ್ಪಮಾತ್ರವಾಗಿ ಗೋತ್ತಿತ್ತು. ಅದೊಂದು ದೇವತೆ. ಜೊತೆ ಅದರ ಹಾಳುಬಾಲು ಒಂದುಸಿಮೆಂಟ್ ಸುಮ್ಮನಿರುತ್ತದೆಯೇ? ರಾತ್ರಿ ಹಗಲೂ ಎಡೆಬಿಡದೆ ಪಟಿಮದಾಂತ ಮುಗುಳು ಕೊಂಡೇ ಉಂಟಲ್ಲ? ಅದು ರಾಶಿಯಹುನಾಗಿಗ ಗಾಬರಿಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಉಳಿದವರನ್ನು ನಿರಾಸರಾಗಿ ಉಳಿಸುವುದು ಬಿಡುವು ದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವೇ ಹೋಗುವವರನ್ನು ಓಲಿಸುತ್ತದೆ. ಮುಖಗಡಿಯಾರವೆಂದು! ಎನ್ನೂ ವಕ್ರ ಮತ್ತೆ ಹಲ್ಲುಕಟ್ಟಿದನು.

ಸುಖ, ಸ್ವಲ್ಪಮಾತ್ರವಾಗಿ ಕೂಡ ಸಿಂಹಾಸನವಾಯಿತು. ರಾಶಿಯಹುನು ಕೂಡಲೇ ಅಳಿಕ್ಕು ಓಡಿದ. ಅದೊಂದು ಗೋತ್ತಿ ಅಳಿಕ್ಕು ರಾಶಿಯಹುನಾಯಿತು. ಸ್ವಲ್ಪಮಾತ್ರವಾಗಿ ಕೂಡ ಗಡಿಯಾರವು ಅಳಿಕ್ಕು ಕೂಡಿದನು. ಸ್ವಲ್ಪಮಾತ್ರವಾಗಿ ಕೂಡ ರಾಶಿಯಹುನು ಕೂಡಿದನು. ಸ್ವಲ್ಪಮಾತ್ರವಾಗಿ ಕೂಡ ಗಡಿಯಾರವು ಅಳಿಕ್ಕು ಕೂಡಿದನು. ಸ್ವಲ್ಪಮಾತ್ರವಾಗಿ ಕೂಡ ರಾಶಿಯಹುನು ಕೂಡಿದನು.

“ಗಂಟಿಯಾಯಿತು, ಅಟಿಸಾಕು! ಮನೆಗೆ ಬಾರೋ!” ಎಂದು ಕರೆದಳು.

ಒಂದುದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸವಾಗಿ ಹೋದಷ್ಟು ಬಾಳೆಯಾಯಿತು ಗೋಪಿಗೆ. ನೆತ್ತರುಬಿಸಿಯಾಯಿತು. ಆಮೇಲೆ ಒಂದುಬಿಟ್ಟು. ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಒಂದು ಕಲ್ಲನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು, ಕೆಲವೇ ಹಲ್ಲುಕಟ್ಟಿಯಿತ್ತು. ಗಬಗಬನೆ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಒಂದ. ಗೋಪಿಗೆ ಗಡಿಯಾರದ ಮುಖಕ್ಕೆ ಕಲ್ಲನ್ನು ಬೀಸಿದ.

ಗಬಗಬನೆಂದು ಕನ್ನಡಿಬೀಸಿದವರು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದರು. “ಹಾಸ” ಗಡಿಯಾರ ಸುಮ್ಮನಾಯಿತು!

ಹಾಸವು ಎದೆಯಿಂದ ಗಬಗಬನೆ ಗೋಪಿಗೆ — “ರಾಗಿ, ಕತ್ತುವನ್ನು ಸಂಹಾರ ಮಾಡಿ. ಇನ್ನು ಕೆ. ಗೋಪಾರವ ಭಯವನ್ನು. ಇನ್ನೂ ಹಾಸವಾಗಿ ಇನ್ನಿಬಂದಂತೆ ಅಡಿಕೋ ಬಹುದು. ಮುಖವಾಗಿ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಇದರಬೀಡೆ ಕೊಲಗಿತು” ಎಂದ.

ಮನೆಯ ಗಟುಳವನ್ನು ಕೂಡೆ ಒಂದೊಂದು ಸ್ವಲ್ಪಮಾತ್ರವಾಗಿ ಸುಮ್ಮನಾಯಿತು. ನಿನಮ ಅವಳಿಗೆ ಭಯವಾಯಿತು.

1

2

ಇಂದಿನ ಮಕ್ಕಳು

ಮುಂದಿನ ಜನಾಂಗ

3

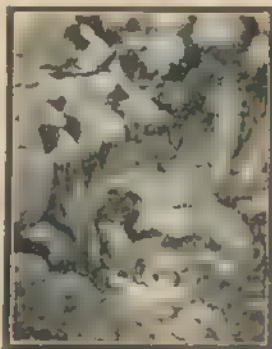
4

1. ಚ. ಕುಮಾರಿ ನಕ್ಷಲಾ - ಮೈಸೂರು 2. ಚ. ಸತೀಶ್ ಜೋಷಿ - ಬೊಂಬಾಯಿ.
3. ಚ. ಕೆ. ವಿವೇಕಾನಂದ ಶಾಸ್ತ್ರಾಂಗ - ಹೊನ್ನಾವರ 4. ಚ. ಶಿಲಾ - ಕಣಬರಗಿ

ಮುಖ್ಯವಿಷಯ

ಮೆಕಾ ದಾರಕದಲ್ಲಿ ಪಂಚಪಾಂಡವರನ್ನು
ಆರಿಯದನದೇ ಇಲ್ಲ. ಪಾಂಡುಮಹಾ
ರಾಜನೇ ಪಾಂಡವರ ತಂದೆ. ಅವನ ಪಟ್ಟದ
ರಾಣಿ ಕುಂತಿದೇವಿ. ಒಮ್ಮೆ ಪಾಂಡುರಾಜನ
ಒಂದು ಅಪಚಾರದಿಂದಾಗಿ, ಕಿಂದುಮನೆಯ
ಮುಖ ಅವನಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಾಗದಂತೆ ಶಾಪ
ಕೊಟ್ಟನು. ಅದರಿಂದ ಪಾಂ
ದುರಾಜನು ವಿರಕ್ತನಾಗಿ
'ಶಕತ್ಯಂಗ' ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ
ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ದೂರ್ವಾಸ
ಮಹರ್ಷಿ ಕುಂತಿಗೆ ಒಂದು
ಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಪದೇಶ
ಮಾಡಿ, "ಇದನ್ನು ಪಠಿಸಿ
ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟದೇವರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ
ಕೊ. ಆ ದೇವರು ನಿನಗೆ

ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಕೀರ್ತಿಪ್ರದವಾದ ಪುತ್ರರನ್ನು
ಪ್ರಸಾದಿಸುತ್ತಾರೆ" ಎಂದು ವರವಿತ್ತಿದ್ದ.
ಈ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಅವರು ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯೊಡನೆ
ಹೇಳಿದಳು. ಪಾಂಡುರಾಜನು ಒಳ
ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು, ನೂವಲು ಧರ್ಮಜ್ಞ
ನಾದ ಪುತ್ರನನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ
ಮಾಡಿದನು. ಪತಿಯ ಅಣ್ಣಿಯಂತೆ ಕುಂತಿ
ಧರ್ಮದೇವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿ, ಯುಧಿಷ್ಠಿರ
ನನ್ನು ಪಡೆದಳು.

ತರುವಾಯ, ಕ್ಷತ್ರಿಯರಿಗೆ ಭಜಬಲವೇ

ಮುಖ್ಯವಾದುದರಿಂದ, ಮಹಾ ಬಲಶಾಲಿ
ಯಾದ ಮಗನನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು
ಪಾಂಡುರಾಜನು ಪತ್ನಿಯೊಡನೆ ಕೋರಿ
ಕೊಂಡನು. ಆದರಂತೆ ಕುಂತಿ, ವಾಯುದೇವನ
ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ, ಭೀಮನನ್ನು ಪಡೆದಳು.
ಹೀಗೆಯೇ ಪಂಚಪಾಂಡವರು ಹುಟ್ಟಿದರು.

ಭೀಮನ ಕಥೆ ಒಳ ವಿಚಿತ್ರ! ಅವನು
ಹುಟ್ಟಿದ ಹತ್ತನೇದಿನ ಕುಂತಿ ನದಿಯಲ್ಲಿ
ವಿಂಡು. ಪೂಜೆಗಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಳು.
ಪತಿವಂಶಜತೆಯಲ್ಲಿದ್ದ, ಆಗ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನಾಗಿ

ಒಂದು ಹೆಬ್ಬರಿ ಘರ್ಷಿ
ಸುತ್ತಾ ಓಡಿಬಂತು. ಕುಂತಿ
ಬೆದರಿ ಒಂದು ಬಂಡೆಯ
ನ್ನೇರಿದಳು. ಆಗ ಅವಳ
ಕಂಕುಳಲ್ಲಿದ್ದ ಶಿಶು ಕೈ ಜಾರಿ
ಧೂಪೆಂದು ಬಿದ್ದುಹೋ
ಯಿತು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪಾಂಡು
ರಾಜನು ಬಿಲ್ಲುಬಿಟ್ಟು, ಅ
ಹುಲಿಯನ್ನು ಕೊಂದೂ
ಬಿಟ್ಟನು.

ಇಬ್ಬರೂ ಗಾಢರಿಯಾಗಿ ಮಗುವಿನ
ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದರೆ, ಆ ಮಗುವಿಗೆ ಕೊಂಚ
ವಾದರೂ ಗಾಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ! ಬದಲಾಗಿ
ಮಗುವಿನ ಪಟ್ಟಿ ನಿಂದ ಕೆಳಗಿದ್ದ ಬಂಡೆಗಳು
ಗಲ್ಲೆಲ್ಲ ಪುಡಿಯಾಗಿ ಹೋಗಿರುವವು!! ಭೀಮ
ಮೂ ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಮಲಗಿ
ಕೊಂಡ. ಅದುವಂತೆ ಉಳಿದವರಿಂದ ನಗುತ್ತ
ಆಡುತ್ತಿದ್ದ. ಈ ಭೀಮನೇ ಬೆಳೆದು, ಅಪ್ಪ
ತಮ ಒಲಗಾಲಿಯಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ರಾಕ್ಷ
ಸರನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಂದು ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾದನು.

ಆ ಸಂಜೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬಾದಷಹನ ದಿವ್ಯ ಭವನದಲ್ಲಿ ದರ್ಬಾರಿಗೆ ವರ್ತಮಾನವಿತ್ತು. ದೇಶ ವ್ಯಾಪ್ತವಾದ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖವಾದ ದರ್ಬಾರು ತುಂಬಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಿಡಿದು ಸಿಕ್ಕಿತು ಮಾಡಿತು.

ಆ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅಡಿಗೆಯಚಿಣ್ಣಿಗೆ ಕೂಡಾ ಇದ್ದಳು. ಅಂದರೆ... ಈಗ ಅವಳಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಸದಸ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಒಹಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಆ ಬುಲ-ಬುಲ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಅವಳು ಸ್ವೀಕೃತಿಯಲ್ಲಿವೆ? ಅವಳೇ ಅವನ್ನು ಬಾದಷಹನ ಬಳಿಗೆ ಅಪ್ಪಾಸಿಸಿದವಳಲ್ಲವೇ? ಅವಳ ಸಹಾಯದಿಂದಲ್ಲವೇ ಬಾದಷಹನು ಅದರ ಮಧುರಗಾನವನ್ನು ಕೇಳುವಂತಾಯಿತು? ಅದುವರಿಂದ ಆ ಅಡಿಗೆಯಚಿಣ್ಣಿಗೆ ಅದೃಷ್ಟವಂತು; ಅಡಿಗೆ ಶಾಲೆಗೆ ಅವಳೇ ಈಗ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಣಿ.

ಹೀಗೆ ದೊಡ್ಡ ಸದಸ್ಯನಿಗಾಗಿ ಎದುರಿಸಿ ಆ ಚಿಣ್ಣಿಗೆ, ದರ್ಬಾರು ನುಂಟವದಿದ್ದಾರದ ಹತ್ತಿರ ನಮನಾಚಿಗೊಂಡು ಸಿಂತು ಕೊಂಡು, ಬಾದಷಹನನ್ನು ಕಣ್ಣು ತುಂಬಾ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

ತುಂಬಿದ ದರ್ಬಾರಿನಲ್ಲಿ ಅವರೂ ಸವಾದ ಆ ಬುಲ-ಬುಲ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಅತ್ಯದ್ಭುತವಾಗಿ ಹಾಡಲು ಕೂಡಗಿದಾಗ, ಸುಭಯೋದ್ಭವರ ಹೃದಯವು ಕರಗಿಯೇ ಹೋಯಿತು. ಬಾದಷಹನ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದಲೂ, ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆಯೇ ಅನಂದಬಾಷ್ಪವು ತುಂಬಿ

ಬಾದಷಹನ ದಿವ್ಯ ಭವನ

ಕಳಗಿಳಿತು. ಅವನು ಬುಲ-ಬುಲವಾಗಿ ಒಹಳ ತನ್ಮಯನಾಗಿ ಮೆಚ್ಚಿ, ಅದು ಸಂತೋಷವಾಗುವಂತೆ ಅವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ತನ್ನ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಅಸ್ಪಷ್ಟಮಾಡಿದನು. ಅದರಲ್ಲಿ ಆ ಪಕ್ಷಿ ಅತ್ಯಂತ ವಿನಯವಿಂದ "ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ! ಅಂತಹ ಅಪಂಬರಗಳೊಂದೂ ನನಗೆ ಬೇಡ. ತಮ್ಮ ದಯವಿಧಾರೆ ಸಾಕು" ಎಂದಿತು.

ಅಂದಿನಿಂದ ಆ ರಾಜ್ಯದೊಳಗೆ ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಬುಲ-ಬುಲ ಪಕ್ಷಿಯ ಮಾತೇನಾಕು!

ಬಾದಷಹನು ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಮಸ್ತ ಮರ್ಯಾದೆಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿದನು.

ಅದು ಇದ್ದಷ್ಟು ಹೊತ್ತೂ ತನ್ನ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಬಂಗಾರದ ಪಂಜರದಲ್ಲಿ ಇರಗೊಟ್ಟನು. ಅದಕ್ಕೆ ಚೈಯಾದಾಗ ಅನಂದದಿಂದ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸಲು ಬಿಟ್ಟನು. ಅದರ ವಿಹಾರವೂ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರದೃಶ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿ ಜವಾನರು, ಹನ್ನೆರಡು ಪಟ್ಟವಾರಗಳನ್ನು ಅದರಕಾಲಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಸುವರು; ಬಳಿಕ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೊಂದೊಂದರಂತೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಪಕ್ಷಿಯನ್ನು ಹಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದುವೇ ಸದ್ದಿತಿಯಾಗಿತ್ತು.

ವಿಚಿತ್ರ ಇಸ್ಪೀಟು ಟ್ರಿಕ್ಸ್

ಐಂದ್ರಜಾಲಿಕನು ಒಂದು ಇಸ್ಪೀಟು ಎಲೆಗಳ ಪ್ಯಾಕನ್ನು ತಂದ
 ಬೇಕು ಎಂದು ನೇರವಾಗಿ 'ಜೋಕರ್' ಎಂಬ ಎಲೆಗಳನ್ನೂ
 ಕೂಡಿಸಿ ಒಂದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೋರಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಸ್ಟ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ
 ಹೇಳಬೇಕು ಕೋರಿಕೊಂಡ ಆ ಎಲೆಯನ್ನು ಐಂದ್ರಜಾಲಿಕನು
 ನೋಡದವನೇ, ಈ ಕೆಳ ಮೇಲುಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬೇಕು. ಅನಂತ
 ರು ಪ್ಯಾಕನ್ನು ಕಲಸದೆ ಎರಡು ಮೂರು ಸಾರಿ ಕೊಯ್ದುಬೇಕು.
 ಆಗ ಆನು "ಓಹ್, ಮೆರೆತಿ. ಈ ತಮಾಷೆಗೆ ಜೋಕರ್
 ಬೇಡ. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಆ
 ಜೋಕರ್ ಎಲ್ಲ ಇದ್ದರೋ ಹಾಕುಕಿ ಎಳೆದು ತೆಗೆಯಬೇಕು.
 ಆಮೇಲೆ ಎಲೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸರಿಯಾಗಿ ಒಂದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು
 ಕೊಂಡು, ಒಂದೊಂದೇ ಎಲೆಯಂತೆ 'Y-O-U-H-A-V-E-
 S-E-E-E-C-T-I-E-D-T-H-I-S' ಎನ್ನುತ್ತಾ ಒಂದೊಂದು
 ಆಕ್ಷರಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದು ಎಲೆಯನ್ನು ಮೇಜಿಯಮೇಲೆ ಇಡ
 ಬೇಕು. ಕಡೆಗೆ S ಎಂದು ಬಂದ ಎಲೆಯನ್ನು "ಇದೋ?"
 ಎಂದು ಸ್ಟ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ತೋರಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ, ಅವರ ಮುಖ
 ವೈಖರಿಯಿಂದ ಆಪ್ತನೊಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆಗ ಪುನಃ
 ಎಲೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕ್ರಮತಃಸದಂತೆ ತೆಗೆದು ಆ ಮಿಕ್ಕ ಎಲೆಗಳ
 ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು, ಪುನಃ ಒಂದೊಂದೇ ಆಕ್ಷರವಾದಂತೆ
 'S-O-R-C-E-R-P-I-E-J-S-E-S-A-Y-N-O-W' ಎಂದು
 ಆಕ್ಷರಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದರಂತೆ ಮೇಜಿಯಮೇಲೆ ಇಟ್ಟರೆ, ಕಡೆಗೆ
 W ಎಂಬ ಆಕ್ಷರವೊಂದಿಗೆ ಒಂದ ಎಲೆಯಾವುದೋ ಅದೇ
 ಸ್ಟ್ರೇಕ್ಷಕರು ಕೋರಿಕೊಂಡ ಎಲೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಇವರ ಗುಟ್ಟು ಈಗ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನೊತ್ತನೊದಲು
 ಪ್ಯಾಕು ತರುವಾಗಲೇ, ಆ ಜೋಕರನ್ನು ಅಡಿಯಲ್ಲಿರುವ
 ಕಡೆಗೆ ಎಲೆಯ ಮೇಲಿನಿಂದ ಇಟ್ಟುರಬೇಕು. ಅಂದರೆ

ಜಾಲ

ಜೋಕರಿನ ಕೆಳಗೆ ಒಂದು ಎಲೆಯೂ, ಮೇಲೆ ಹಗ ಎಲೆಯೂ ಇವೆ ಎಂದಾಯಿತು. ನ್ಯಾಯಕನು ಕಲಸುವಾಗ ಅದೆಯ ಎರಡಲೆಗಳು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು. ಮಿಕ್ಕ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಮೆಗೆಕಲಿಸಿದರೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ. ಸ್ಟ್ರೀಕ್‌ಕರು ಕೋರಿಕೊಳ್ಳುವ ಎಲೆ, ಆ ಅದೆಯ ಎರಡು ಎಲೆಗಳ ಹೊರತು ಬೇರೆಯಾವುದೂ ಆಗುವುದು. ಆ ಮೇಲೆ ನ್ಯಾಯಕನು ಕೊಯ್ಬೇಕೇ ಕೊರತು ಕಲಸಬಾರದು. ಬಳಿಕ ಜೋಕರು ಬೇಡವೆಂದು ಕೋರಿತು ಹುಡುಕಿ ಎತ್ತಿರಿಸಿದು ಸರಿಯಾಗಿ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ನ್ಯಾಯಕನು ಎರಡು ಭಾಗವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಆಗ ಮೇಲೆಯೇನು ಕೇಳಿತು? ಸ್ಟ್ರೀಕ್‌ಕರು ಕೋರಿ ಕೊಂಡ ಎಲೆ ತನ್ನಂತೆ ಕ್ಯಾಚಿನ ಮೇಲುಭಾಗಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬಿಟ್ಟಿತು. ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಹಂ ಎಲೆಗಳೂ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಎಲೆಯೂ ಮಾತ್ರವೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಎಂದ ಜಾಲಿಕನು ಹುಡುಕ ಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಮೊದಲು 'You have Selected This' ಎನ್ನುತ್ತ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿದಾಗ ಆ ಎಲೆ ಕೆಳಗೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎರಡನೆ ಬಾರಿ 'ತಪ್ಪಿದೆನು' ಎನ್ನುತ್ತ ಆ ಎಲೆಯನ್ನು ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು ಪುನಃ 'Sorry, Please Say Now' ಎಂದು ಒಂದೊಂದೇ ಎಲೆಯನ್ನು ಮೇಲೆಯೇ ಮೇಲೆ ಇರುವಾಗ W ಎಂಬ ಅಕ್ಷರ ದೊಂದಿಗೆ ಬರುವುದೇ ಸ್ಟ್ರೀಕ್‌ಕರು ಕೋರಿದ್ದು.

ಈ ಗಾರುಡಿಯ ವಿಷಯ ಇನ್ನೂ ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ಓದುಗರು 'ಜೀವಮಾಮ'ನ ಹೆಸರನ್ನು ಉದಾಹರಿಸಿ ನೇರಾಗಿ ಫೋನ್‌ಸರಂಗೇ ಬರೆಯಬೇಕು. ಕಾಗದಗಳನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿಯೇ ಬರೆಯಬೇಕೆಂಬುದು ಮುಖ್ಯ.

ವಿಳಾಸ: ಫೋನ್‌ಸರಂಗ್ ಜಿ. ಸಿ. ಸರ್ಕಾರ್, ಮೆಜಿಸಿಯನ್

12/3/A, ಜಮೀರ್‌ಲೀನ್, ಬಾಲಿಗಂಜ್, ಕಲಕತ್ತಾ - 19

ಒಂದೇ ಗೆರೆಯ ಚಿತ್ರ

ಎ. ಪೂರಾ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ

ಕಳೆದ ತಿಂಗಳಿನ ಚಂದಮಾಮದ್ದೆ ನೇ
ವುಟದ ಚಿತ್ರಗಳ ತಪ್ಪುಗಳು :

1. ಹಕ್ಕಿಗೆ ಕಾಲುಗಳರಬೇಕು.
2. ಚೂರಿಗೆ ಹಿಡಿ ಮೊತ್ತದಿರಬೇಕು.
3. ಸಣ್ಣ ಮುಳ್ಳು 10-11 ರ ಮುಳ್ಳು ದಲ್ಲಿರಬೇಕು.
4. ಗಂಜಿಗೆ ನಾಲಿಗೆ ಇರಬೇಕು.
5. ಸತಂಗೆಕ್ಕೆ ಎರಡು ಗಂಜಿರಬೇಕು.
6. ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಸಿನ ಕಾಲು ಇರಬೇಕು.
7. ಕನ್ನೆಯ ಕಾಲುಗಳು ಬಾತಿನ ಕಾಲುಗಳಂ
ತಿರಬೇಕು.
8. ಕುಬ್ಜಕ್ಕೆಗೆ ಬಟನ್ ಇರಬೇಕು.
9. ಆನೆಗೆ ದಂಕವು ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕು.

ಪೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ

ಅಕ್ಟೋಬರ್ ಪೋಟೋಗಳ ಫಲಿತಾಂಶ

★

ಅಕ್ಟೋಬರ್ ತಿಂಗಳ ಚಂದಮಾಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟ
ಮಾಡಿದ ಪೋಟೋಗಳಿಗೆ ಸಮಗ್ರವಾದ ಶೀರ್ಷಿಕೆ
ಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾಗಿರುವ ಈ ಕಳಗಿನ ಶೀರ್ಷಿಕೆ
ಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಮಾಸವೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಲಾಗಿದೆ

ಶೀರ್ಷಿಕೆ :

ಮೊದಲನೇ ಪೋಟೋ : 'ನೀರಿನ ತೆಗೆ'

ಎರಡನೇ ಪೋಟೋ : 'ಊರಿನ ಕಡೆಗೆ'

ಕಳಿಸಿದವರು :

ಎಚ್. ಸಂಜೀವರಾವ್, ಸುರತಕಲ್ಲು
ಮಂಗಳೂರು, ದ. ಕ.

ಒಂದು ಮಾಸದಿಂದ ಈ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು, ಕಳೆ
ಹಿಡಿದವರ ಹೆಸರಿನೊಂದಿಗೆ ಅಕ್ಟೋಬರ್
ಚಂದಮಾಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತೇವೆ. ಒಂದು ಮಾ
ಸದ ಮೊಬಲಗು ರೂ. 10/-ನ್ನು ಅಕ್ಟೋಬರ್
ಸಂಚಿಕೆ ಮೊದಲ ಕೂಡಲೇ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ

★

ನವಂಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ

ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಪೋಟೋಗಳ ಮಾದರಿಯನ್ನು
ವಿವರಗಳೊಂದಿಗೆ ಪಕ್ಕದ ಪುಟದಲ್ಲಿ ನೋಡಿ.

ಮುಖ್ಯ ಸೂಚನೆ :

ನೀವು ಕಳುಹಿಸುವ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಕಾಡೀ
ನಲ್ಲಿಯೇ ಬರೆದುಕಳಿಸಬೇಕು. ಕೆಲವರು
ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಕವರಿನಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ
ಇಂತಹವುಗಳು ಪರಿಶೀಲಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಪೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ

ನವೆಂಬರ್ 1952

::

ಬಹುಮಾನ 10/- ರೂ.

ನವೆಂಬರ್ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಫೋಟೋಗಳು ಮೇಲೆ ಕಾಣಿಸಿರುತ್ತವೆ
ಇವುಗಳಿಗೆ ಶತ್ಯ ಒಂದು ಜತೆ ಶೀರ್ಷಿಕೆ ಬೇಕು.

1. ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ಫೋಟೋವಿಗೆ ಸರಿಹೊಂದುವಂತಿರಬೇಕು.
2. ಮುದ್ದಾದ ಒಂದು ಮಾತಾಗಲೀ, ಎರಡು ಮೂರು ಶಬ್ದಗಳ ಒಂದು ವಾಕ್ಯವಾಗಲೀ ಇರಬಹುದು.
3. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮೊದಲನೆಯ ಫೋಟೋವಿಗೂ ಎರಡನೆಯ ಫೋಟೋವಿಗೂ, ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಮಾತುಗಳ ವಾಕ್ಯಗಳಾಗಿರಬೇಕು.
4. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಒಂದೊಂದು ಜತೆ ವಾಕ್ಯಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕಳಿಸಕೂಡದು.
5. ಒಂದು ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ನೀವು ಕಳುಹಿಸುವ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳಂ, ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರು, ವಿಳಾಸಗಳೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರಬೇಕು.
6. ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 15-ನೇ ತಾರೀಖಿನೊಳಗೆ ವಾಕ್ಯಗಳು ನಮಗೆ ಒಂದು ಸೇರಬೇಕು. ಅನಂತರ ಬಂದುವುಗಳಿಗೆ ಗಮನಕೊಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.
7. ನಮಗೆ ಸೇರಿದ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಒಂದು ಜತೆಗೆ (ಅಂದರೆ ಎರಡು ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳಿಗೂ ಸೇರಿ) ರೂ. 10/- ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಡಲ್ಪಡುವುದು.
8. ಶೀರ್ಷಿಕೆ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಬೇಕಾದ ವಿಳಾಸ:

: ಪೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ :

ಚಂದಮಾಮ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್ ವಡವಳನಿ ಪೋಸ್ಟ್ :: ಮದರಾಸು - 26.

ವಿಜಯ

ರವರ ಚಿತ್ರಗಳು

ವಿನೋದಕ್ಕೆ
ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ
ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದವು

VIJAYA PRODUCTIONS LTD.

Lessees of Vauhini Studios

MADRAS - 26

ಬಹುಮಾನ
ಪಡೆದ ಶೀರ್ಷಿಕೆ

ಸಲ್ಲಾಪ

ಕಳಿಸಿದವರು :
ಪಿ. ರಾಯಪ್ಪಬಸ್ತಿ, ಕಣಬರಗ

